ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

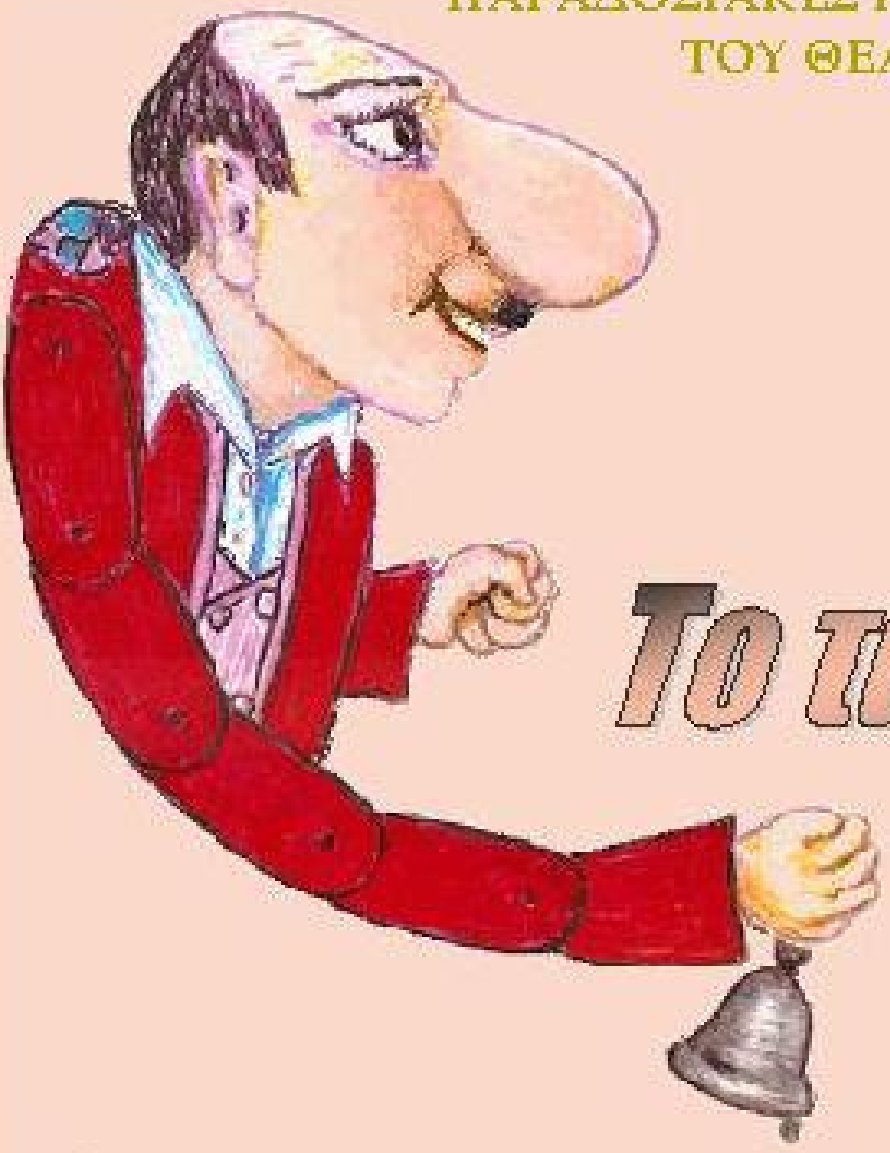

Το ταξίδι

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Β΄

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

"Νοτιάς"

- *ΤΟ ΚΙΤΑΠΙ*
- *ΤΟ ΠΗΓΑΔΙ*
- ***ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ***

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασσικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενασχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικάπρογράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Το θέατρο σκιών κατά κανόνα συνδυάζει την παράδοση με την καθημερινότητα του λαού μας. Οι παραστάσεις του περιέχουν στοιχεία λαογραφικά περασμένων εποχών, αλλά και σύγχρονα.

Αλλά και οι ήρωές του παραμένουν χαρακτήρες διαχρονικοί, φιγούρες αντιπροσωπευτικές κάποιας τάξης, καταγωγής ή μοίρας, δημιουργώντας έναν κόσμο, μαγικό θαρρείς, που εξελίσσεται χωρίς ν' αλλάζει... Τον κόσμο μας.

Στον κόσμο μας και στο περιβάλλον που ζούμε, αν προσέξουμε λίγο, θα αναγνωρίσουμε πολλούς από τους πρωταγωνιστές του θεάτρου σκιών. Κυκλοφορούν ανάμεσά μας και καθένας μας κάποιος απ' αυτούς... και ο Καραγκιόζης και ο Χατζηαβάτης και ο Μπαρμπαγιώργος... αλλά και ο Βεζίρης και ο Βεληγκέκας και ο Ταχήρ... κι όλοι οι άλλοι.

Κυκλοφορούν σαν σκιές στον κόσμο μας, που εξελίσσεται χωρίς ν' αλλάζει, πού 'ναι γεμάτος λαμπιόνια, που φωτίζουν, μα δεν γεμίζουν, την πρόσκαιρη ζωή μας, όπως ακριβώς και η λάμπα πίσω από το λευκό σεντονόπανο του μπερντέ, που το φωτίζει όσο διαρκεί η παράσταση.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ

ΚΟΠΡΙΤΗΣ

ΑΓΛΑΪΑ

ΚΟΠΕΛΑ

ΤΑΧΗΡ

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ

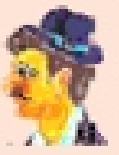
ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

ΕΒΡΑΙΟΣ

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ

ΓΕΡΟΣ

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται η μουσική πολίτικου τραγουδιού. Προχωράει αργά).

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και τον πλησιάζει αργά. Σε λίγο η μουσική σταματάει). Μπρε, καλώς τον Χατζηαβάτη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αφέντη Ταχήρ... (κάνει τεμενά) σας προσκυνώ...

ΤΑΧΗΡ Σήκω επάνω... (Σε άλλο τόνο). Τι κάνεις, τζάνεμ... είσαι καλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σηκώνεται). Ας τα λέμε καλά, αφέντη μου... ας τα λέμε καλά... Η αφεντιά σας, καλά; Ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης;

ΤΑΧΗΡ Καλά... πολύ καλά. Σ' ευχαριστώ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πάντα καλά, αφέντη μου... Πάντα καλά.

ΤΑΧΗΡ Για πού τό 'βαλες... για το σαράι μήπως;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, μπα... όχι... Ε... εδώ απέναντι στο φίλο μου τον Καραγκιόζη πηγαίνω... ε, καταλαβαίνετε... να κοιτάξουμε, ξέρω 'γώ, για καμιά δουλίτσα... κάνα μεροκαματάκι... φαμελίτες πού 'μαστε κι οι δύο.

ΤΑΧΗΡ Ξέρω, ξέρω... (Μικρή σιγή). Δεν μου λες, αλήθεια...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ό,τι θέλετε, αφέντη μου...

ΤΑΧΗΡ Αυτός... ο Καραγκιόζης... είναι φίλος σου καλός;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πολύ καλός αφέντη μου... παρότι... ε, έχει και τις αναποδιές του. Αλλά είμαστε χρόνια μαζί... καταλαβαίνετε.

ΤΑΧΗΡ Τον αγαπάς, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όσο νά 'ναι... Και τον αγαπάω και τον νοιάζομαι... όπως κι αυτός εμένα άλλωστε...

ΤΑΧΗΡ Κι εγώ... δεν λέω, τον συμπαθώ... (Μικρή σιγή). Είναι λιγάκι... δηλαδή, τι λιγάκι... πολύ τζαναμπέτης, αλλά του κόβει. Ε; Ναι... Μυαλό ξουράφι, που λένε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Φοβισμένος). Έκανε τίποτα μήπως, τρομάρα να τού 'ρθει;

ΤΑΧΗΡ Όχι, όχι... μην ανησυχείς. Κάτι άλλο συμβαίνει. Και επειδή είναι φίλος σου καλός... και επειδή κι εγώ τον συμπαθώ, όπως σου είπα... θα ήθελα να του ειπείς κάτι... θα βρεις εσύ τον τρόπο. Εμένα δεν μου επιτρέπεται.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, αλίμονο, τι... εσείς να πάτε στον Καραγκιόζη; Αλλά, πείτε μου: περί τίνος πρόκειται;

ΤΑΧΗΡ Άκουσε, Χατζηαβάτη... χωρίς περιστροφές, πρόκειται για τη γυναίκα του...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τη γυναίκα του... δηλαδή;

ΤΑΧΗΡ Να την προσέχει. Νυχτοπερπατάει...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πω πω!..

ΤΑΧΗΡ Ναι... ναι... Πολλές φορές την έχω ιδεί, ώρες περίεργες... να βγαίνει από το σπίτι αυτού του Εβραίου, πού 'χει το χρυσοχοείο.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ξαφνιάζεται. Κάνει λίγο πίσω). Τι μου λέτε;

ΤΑΧΗΡ Αυτό που ακούς, Χατζηαβάτη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μικρή σιγή. Πλησιάζει). Απ' του Εβραίου το σπίτι;

ΤΑΧΗΡ Απ' του Εβραίου το σπίτι!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και ώρες περίεργες;

ΤΑΧΗΡ Ακριβώς! (Σε άλλο τόνο). Εσύ έχεις αντιληφθεί κάτι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι... Αλλά, σαν τι δηλαδή;

ΤΑΧΗΡ Μεταξύ τους πώς τα πάνε; Μήπως υπάρχει γκρίνια;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γκρίνια; Άλλο τίποτα... Βλέπετε η φτώχια πάντα φέρνει γκρίνια, αλλά αυτό δεν είναι κάτι καινούριο.

ΤΑΧΗΡ Δεν ξέρω... Σου επαναλαμβάνω πως την έχω ιδεί με τα ίδια μου τα μάτια να βγαίνει απ' του Εβραίου το σπίτι. Και μάλιστα ώρες... (Σιγή).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τον καημένο τον Καραγκιόζη...

ΤΑΧΗΡ Χμ... μήπως φταίει κι αυτός;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να φταίει, τρομάρα να τού 'ρθει;

ΤΑΧΗΡ (Κινείται αργά προς το σαράι. Σταματάει). Σε στενοχώρησα, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, τώρα... είναι να μη στενοχωριέμαι, αφέντη μου;

ΤΑΧΗΡ Πήγαινε βρες τον και πες του το εκεί πέρα με τρόπο... Ε; Να... (βγάζοντας από την τσέπη του χρήματα) πάρε και μια λίρα, να πάτε να πιείτε έναν καφέ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα... δεν ήταν ανάγκη...

ΤΑΧΗΡ (Δίνοντάς του τα χρήματα). Έλα, έλα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παίρνοντας τα χρήματα). Ευχαριστώ, μπέη μου, ο καημένος... (βάζει τα χρήματα στην τσέπη του) ευχαριστώ πολύ... Ο Θεός να μου κόβει χρόνια και να σας τα δίνει μερούλες!..

ΤΑΧΗΡ Γεια σου, το λοιπόν... και όπως είπαμε. (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Χατζηαβάτη).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Έννοια σας... έννοια σας... με τρόπο... Προσκυνώ. Στο καλό να πάτε!..

ΤΑΧΗΡ (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μονολογεί, ενώ στρέφει πάλι προς την καλύβα). Πω πω πω, τι ακούω, ο ερίφης... Ο Καραγκιόζης, ο πανέξυπνος και ο τετραπέρατος... ένας κοινός απατημένος σύζυγος!.. Άραγε να... να το υποψιάζεται... να το ξέρει; Και πώς να του το ειπώ τώρα; Πώς να του το φέρω με τρόπο; Χα! Λέγονται τέτοια πράγματα και μάλιστα στον Καραγκιόζη; Μια κουβέντα να του ειπώ, θα με σακατέψει στο ξύλο... τρομάρα να τού 'ρθει!.. Α, μπα... πρέπει να το καλοσκεφτώ πριν του μιλήσω... να προετοιμαστώ. Και το κέρασμα του μπέη... άστο γι' άλλη φορά... Τώρα, καλύτερα να φύγω, προτού με πάρει είδηση... (στρέφει προς το σαράι) και όταν είμαι έτοιμος, ξαναέρχομαι προς τα 'δώ... Δεν χάλασε ο κόσμος... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται από πριν μουσική αμανέ. Προχωράει αργά, ώσπου η μουσική σταματάει. Μονολογεί). Α... εδώ είμαστε... (Στρέφει προς την καλύβα). Για να διώ: τούτος ο Καραγκιόζης είναι άραγε μέσ' στην παράγκα του ή έχει πάει

πουθενά; (Πλησιάζει στην καλύβα και χτυπάει την πόρτα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιος νά 'ναι πρωί-πρωί; Ανέβα, ρε Κοπρίτη, από την καπνοδόχο και κοίτα' να ιδείς ποιος χτυπάει.

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται).'Α τον καταβρέξω να φύγει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όχι, ρε γρουσούζικο!

ΓΕΡΟΣ (Χτυπάει πάλι και φωνάζει). Τον Καραγκιόζη θέλω... είναι μέσα;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Εμφανίζεται στην σκεπή της καλύβας για λίγο. Κατόπιν χωρίς να φαίνεται). Ωχ-ώωω!.. Μπαμπάκο, μπαμπάκο... κρύψου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τί 'ναι, ρε;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αστρονομία πλάκωσε...

ΓΕΡΟΣ (Χτυπάει την πόρτα άλλη μια φορά και κατόπιν κάνει λίγο πίσω).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται χαμηλόφωνα). Αστυνομία, λέει; Ωχ!.. (Δυνατά και με στόμφο). Ποίος κρούει την θύρα του θυρύδωνος και κωδωνίζει ο κώδων του κώδωνος του κωδωνοστασίου;

ΓΕΡΟΣ Είμαι ο Σαμπάν αγάς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Να, ρε... ο Μπάμιας κι αβγάς είναι... Όχι Αστυνομία... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του).

ΓΕΡΟΣ Γεια σου, μπρε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου και σένα!..

ΓΕΡΟΣ Σε ανησύχησα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, κάτι λίγο...

ΓΕΡΟΣ Να με συμπαθάς... αλλά κάτι σε θέλω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για λέγε, για λέγε...

ΓΕΡΟΣ Ε... δεν πάμε εδώ καρσί στον καφενέ... να πάρουμε και κάτι τις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτι τις; Μπα... δε... δεν πηγαίνω εγώ στον καφενέ.

ΓΕΡΟΣ Γιατί, τζάνεμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, κύριε μελιτζάνε μ'... στον καφενέ το κλίμα είναι λιγάκι υγρό και το στειλιάρι πέφτει χλωρό!

ΓΕΡΟΣ Κατάλαβα... ο καπνός... το ντουμάνι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ναι, μπράβο!.. Αυτό είναι... το ντουμάνι!

ΓΕΡΟΣ Σ' ενοχλεί, ε; Κι εμένα, κι εμένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γι' αυτό καλύτερα να τα 'πούμε εδώ πέρα.

ΓΕΡΟΣ Ναι, ναι... καλύτερα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραία, λοιπόν...

ΓΕΡΟΣ Άκουσε, Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είμαι όλος αυτιά και διάθεση!..

ΓΕΡΟΣ Δεν κατάλαβα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ακούω... λέγε!..

ΓΕΡΟΣ Κοίταξε... το θέμα αφορά άμεσα έναν κοινό μας φίλο. Έμμεσα όμως, αφορά κι εμάς, που είμαστε φίλοι του... Έτσι δεν είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... Ε; Βέβαια... βέβαια!.. Και για ποιο φίλο μας πρόκειται;

ΓΕΡΟΣ Μα, τον Χατζηαβάτη... Δεν έχουμε άλλο κοινό φίλο εμείς. Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... καλά λες. Αλλά, τι έκανε ο Χατζατζάρης... έπαθε τίποτα; (Φοβισμένα). Μπας και τα τίναξε; Ωχ, μανούλα μου!..

ΓΕΡΟΣ Εννοείς να πέθανε; Όχι, όχι... ησύχασε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ... έτσι όπως μου τα φέρνεις απ' όξω απ' όξω... Δεν στεκότανε και καλά τώρα τελευταία... Σίγουρα, ε;

ΓΕΡΟΣ Σίγουρα, σίγουρα!.. Σ' τα φέρνω όμως, όπως λες, απ' όξω απ' όξω... μη νομίσεις ότι κάνω κουτσομπολιό... γιατί εγώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με δόση ειρωνείας). Δεν κάνεις κουτσομπολιό...

ΓΕΡΟΣ (Με σπουδή). Όχι!.. Εγώ, από ενδιαφέρον για τον κοινό μας φίλο, ήρθα να σε βρω και να σου ειπώ κάτι που έμαθα για την θυγατέρα

του... κι εσύ, που έχεις πολλά-πολλά μαζί του... ε, θα βρεις κάποιον τρόπο να τον ενημερώσεις. Είναι κρίμα... φτωχό κορίτσι... (κομπιάζει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι 'ναι, ρε γέρο; Τι συμβαίνει;

ΓΕΡΟΣ Λέω... φτωχό κορίτσι... είναι κρίμα, πώς να σ' το ειπώ... να το εκμεταλλεύεται ο ένας κι ο άλλος. Ε; Δεν είναι κρίμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θες να 'πείς ότι η μικρή... (με νόημα) αυτό;

ΓΕΡΟΣ Ε, τι σου λέω τόση ώρα; Την είδανε με διάφορους...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατά τα άλλα... δεν κάνεις κουτσομπολιό;

ΓΕΡΟΣ (Έντονα). Σου είπα, όχι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε Μπάμια κι αβγά... εσύ την είδες με κανέναν ποτέ;

ΓΕΡΟΣ Εγώ... πού να την διώ εγώ; Από κάποιους άλλους έμαθα πως μπάζει άντρες στο σπίτι. (Μικρή σιγή). Κουτσομπολιό... πού το είδες το κουτσομπολιό; Δεν πήγα κάπου να την κουβεντιάσω την κοπέλα. Σε σένα ήρθα, να διείς τι μπορείς να κάνεις, για να ενημερωθεί ο φίλος μας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Μα, είναι εξακριβωμένο;

ΓΕΡΟΣ Εσύ να του ειπείς νά 'χει το νου του... τίποτ' άλλο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί δεν του το λες εσύ;

ΓΕΡΟΣ Ε... καταλαβαίνεις, διστάζω... Δε... δε... δε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν σου βγαίνει, ε;

ΓΕΡΟΣ Δεν είναι εύκολο για μένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ενώ για μένα είναι;

ΓΕΡΟΣ Είναι... είναι... είναι διαφορετικά για σένα... Όσο νά 'ναι, θα σου δοθεί η κατάλληλη ευκαιρία... και θα του μιλήσεις... Κατάλαβες, τζάνεμ; Αυτό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα, λέει... πώς δεν κατάλαβα; Άντε να πας στο καλό τώρα...

ΓΕΡΟΣ Θα του μιλήσεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω... θα το σκεφτώ.

ΓΕΡΟΣ Σκέψου το, αλλά μην το καθυστερείς. Σου είπα είναι κρίμα... φτωχό κορίτσι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, άντε στο καλό! Τράβα... θα ιδώ τι θα κάνω. Άσε με!

ΓΕΡΟΣ Α... μπράβο... μπράβο!.. Έτσι. (Στρέφει προς την πλευρά του σαραγιού). Φεύγω, λοιπόν... Αντίο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σου βγουν τα μάτια και τα δύο!..

ΓΕΡΟΣ Πώς είπες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είπα, Αβγά μου, να τα λέμε κάπου-κάπου εμείς οι δύο.

ΓΕΡΟΣ Α... ναι, ναι!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Θεμά το γονιό σου, γρουσούζη... με... με ζάλισες πρωί-πρωί... Άκου', λέει... (Ξεροβήχει). Άσε, να πάρω 'γώ 'ναν υπνάκο... (Χασμουριέται). Ου... χα χα χα... άχαασα... Κι αν ονειρευτώ φασόλια... θα μιλήσω στον Χατζατζάρη... (Ξαπλώνει ακουμπώντας το κεφάλι στην παράγκα του). Αν ονειρευτώ τίποτ' άλλο... νυξ!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά της καλύβας. Μόλις προσπεράσει τον Καραγκιόζη, σταματάει μένοντας για λίγο ακίνητος. Μετά στρέφει και τον πλησιάζει). Μπαμπάκο... μπαμπάκο... Ρε!...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαπλωμένος όπως είναι σηκώνει το χέρι του και το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν να προσπαθεί να διώξει κάτι που τον ενοχλεί, ενώ ροχαλίζει μασουλώντας).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ωχ-ώωω... (Σκύβει από πάνω του μιλώντας χαμηλόφωνα). Ρέεε... Μπαμπάκο!.. Κοιμάσαι, ρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ρίχνει ένα ροχαλητό, ενώ σηκώνει για λίγο το χέρι του). Μμμ... (Μασουλάει).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Κάνει λίγο πίσω, μετά πλησιάζει πάλι, σκύβει από πάνω του και του μιλάει χαμηλόφωνα). Μπαμπάκο... τρως, ρε; Τι τρως;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Βήχει, ενώ συνεχίζει να μασουλάει στον ύπνο του μουρμουρίζοντας). Μμμ... Μου-μου-μου-μου... (Σηκώνει το χέρι του σαν να θέλει να διώξει κάποιο έντομο. Ροχαλίζει και βήχει πάλι).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Ξανακάνει λίγο πίσω, μετά πλησιάζει πάλι, σκύβει από πάνω του και του μιλάει χαμηλόφωνα). Καλό αυτό που τρως, ρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει). Μμμ... ωραίο πράμα!.. (Ροχαλίζει).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Σκυμμένος). 'Α μου δώκεις και μένα λίγο να... να φάω, ρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουριστά). Μμμ... (Βήχει). Βάλε κι άλλο φαΐ, ρε γυναίκα!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Μπαμπάκο... ρε!.. Πες της να... να μου βάλει και μένα... που πεινάω ούλος!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ροχαλίζει με θόρυβο).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Σκύβει και τον σκουντάει). Ρε... ρε μπαμπάκο!.. Δεν ακούς; Τσούπνα, ρέεε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απλώνει το χέρι του και τον πιάνει απ' τα μαλλιά μουρμουρίζοντας). Βάλε φαΐ, σου είπα!.

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Προσπαθώντας να ξεφύγει). Άσε με, ρε μπαμπάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει να τον κρατάει μουρμουρίζοντας λίγο εκνευρισμένος). Δεν ακούς, μωρέ, που σου μιλάω; Φέρε την κουτάλα 'δώ!

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Τραβιέται πίσω-πίσω). Άσε με, ρε, γαμώ το!.. Θα... θα... θα σε δαγκώσω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξυπνάει). Μμ; Εσύ 'σαι, ρε γρουσούζικο... Φτου!.. Θεμά το γονιό σου... (τον αφήνει) απάνω στο καλύτερο με ξύπνησες! (Σηκώνεται ξεροβήχοντας).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ρε... έτρωγες; Τι έτρωγες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ετρωγα; Α... φασολάδα έτρωγα...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ε, ρε μάννα μου... Καλή... καλή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ου!.. Άλλο που να σου λέω... κι άλλο που να μου λες...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Κι εγώ πεινάω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σώπα... Πεινάς πολύ;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ούουου... Σ' έβλεπα που έτρωγες τόση ώρα... μοναχός σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μ' έβλεπες, ε;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που έτρωγα... μοναχός μου;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ναι, ρε... στον ύπνο σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... στον ύπνο μου... Μωρέ, μπράβο!.. Και... και σου άνοιξε η όρεξη, ε;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Δεν σου λέω τίποτα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γι' άκου', φίλε μου...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Έχω μια πείνα... Παναζίτσα μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι κάθεσαι;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Μμ; Τι να κάνω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πας μέσα... να πάρεις κι εσύ έναν υπνάκο, να ντερλικώσεις!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Πεινάω, σου είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γι' αυτό, σου λέω... πάρε ένα υπνάκο εκεί πέρα... Πιες και κάνα-δυο ποτήρια νερό πριν... Μπορεί και να διψάς... πού ξέρεις;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Φαΐ θέλω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... δεν είναι ώρα φαγητού ακόμη...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Κι άμα είναι ώρα, μπαμπάκο... άμα είναι ώρα, θα φάμε, ρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν θα φάμε, λέει... Και βέβαια! Όπως κάθε μέρα. Αμέ;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Και τι θα φάμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μία από τα ίδια...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Τι θα 'πεί 'φτούνο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ό,τι τρώμε κάθε μέρα.

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Σαχλαμάρες... Πά' να φύγω. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας προσπερνώντας τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μονολογεί). Ρε, τι πείνα είν' αυτή, θεμά το γονιό του, που μας δέρνει όλο το Καραγκιοζέικο; Θα μου 'πείς: οι άλλοι όλοι καλοπερνάνε; Δεν βαριέσαι... όλοι, εκτός από τους μπέηδες και μερικούς άλλους, στο ίδιο καζάνι βράζουμε... Α... τώρα που είπα καζάνι... πρέπει να 'πώ και στο Χατζατζάρη αυτά που μού 'λεγε ο Μπάμιας κι αβγάς... Μμ... βέβαια!.. Αφού είδα στον ύπνο μου φασολάδα... πρέπει να του μιλήσω. Και πώς να του τα φέρω; Ωχ... νάτος, έρχεται... (Ξεροβήχει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Κατ' ιδίαν). Ωχ... ο Καραγκιόζης... Μμ... θα πρέπει να του μιλήσω... Και πώς να του τα φέρω; (Τον πλησιάζει σιγά-σιγά). Καλημέρα, ματάκια μου....

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλημέρα... φρυδάκια μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έχεις κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν μπορεί!.. Εσύ, όταν σου λέω καλημέρα, πάντα με χτυπάς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, είπα σήμερα... Άντε... σου χρωστάω μια φάπα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον περιεργάζεται). Σίγουρα είσαι καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε! Βέβαια, μπορώ και καλύτερα... Αλλά εσύ... γιατί ρωτάς και ξαναρωτάς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, από ενδιαφέρον, βρε... τι άλλο; (Σιγανά σαν να τραγουδάει). Πω πω!.. Πώς να του το 'πώ... πώς να του το 'πώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μουρμουρίζεις, ρε μαλαγάνα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τίποτα... ε... ένα τραγουδάκι... μού 'χει κολλήσει απ' το πρωί... (Σιγοτραγουδάει). Πω πω!.. Πώς να του το 'πώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγοτραγουδάει κι αυτός). Αμ' εγώ... πώς να του το 'πώ... πώς να του το 'πώ; (Σιγανά). Θεμά το γιονιό του!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Που λες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σχεδόν ταυτόχρονα). Που λες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πες μου... πες μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... πες μου εσύ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σιγοτραγουδώντας πάλι). Πω πω!.. Πώς να του το 'πώ... πώς να του το 'πώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγοτραγουδώντας κι αυτός). Αμ' εγώ... πώς να του το 'πώ... πώς να του το 'πώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και... που λες, Καραγκιοζάκη μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που λες, Χατζατζάρη...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τί 'ναι, βρε; Κάτι θέλεις να μου ειπείς... δεν είναι έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... μπα... τίποτα σπουδαίο... Εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι εγώ... κι εγώ... τίποτα σπουδαίο. Να... δηλαδή... (Σιγοτραγουδώντας πάλι). Πω πω!.. Πώς να του το 'πώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πράγματι σου κόλλησε το... το τραγουδάκι... Ωραίο είναι!.. (Σιγοτραγουδώντας κι αυτός). Αμ' εγώ... πώς να του το 'πώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με έμπνευση). Μου κόλλησε, ματάκια μου, γιατί μ' έβαλε σε σκέψεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σώπα!.. (Πλησιάζοντας). Για λέγε, για λέγε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... που αλλάξανε τα πράγματα και οι καιροί και προπαντός τα ήθη, Καραγκιόζη μου... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι... τα ήθη... αλλάξανε!.. Πολύ αλλάξανε τα ήθη. Και γίνανε... άστα!.. (Αρπάζοντας την ευκαιρία). Βλέπεις τώρα οι γυναίκες κυκλοφορούν... κοπέλες σμίγουνε με άντρες κρυφά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έτσι... έτσι!.. Κρυφά... (Κατ' ιδίαν). Βρε, μπας και το ξέρει; (Στον Καραγκιόζη). Ναι... όπως τα λες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θεμά το γονιό τους... (Κατ' ιδίαν). Ρε... μπας και το ξέρει; (Στον Χατζηαβάτη). Οι σιχαμένες... ακούς, να μπάζουν άντρες κρυφά στο σπίτι τους...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπάζουν κιόλας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Τί 'πες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να... συνήθως ξεπορτίζουν αυτές... Επισκέπτονται διάφορους τόπους σπίτι τους ώρες περίεργες... και... τέλος πάντων, αυτά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Επισκέπτονται κιόλας;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κουνάει το κεφάλι του). Αμέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και ώρες περίεργες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κουνώντας πάλι το κεφάλι του). Χα! Περίεργες, λέει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... τέλος πάντων, αυτά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τέλος πάντων, αυτά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Τώρα... το ξέρει ή δεν το ξέρει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κατ' ιδίαν). Τώρα... το ξέρει ή δεν το ξέρει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο Χατζηαβάτη). Και ο κόσμος... βούκινο, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο κόσμος δεν χάνει ευκαιρία...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν χάνει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ'; (Με έμπνευση). Εσύ αν είχες μάθει κάτι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτι... τέλος πάντων, αυτά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακριβώς... δεν θα κουτσομπόλευες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ... εξαρτάται. Εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ... τι εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν είχες μάθει κάτι... θα κουτσομπόλευες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Χμ... εξαρτάται. Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... δεν είπαμε; Εξαρτάται.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε!.. Να σε ρωτήσω στα ίσια: αν μάθαινες κάτι, ας 'πούμε, για την κόρη μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή, ότι... τέλος πάντων, αυτά; (Κατ' ιδίαν). Ρε, μπας και το ξέρει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακριβώς! Θα κουτσομπόλευες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Κι εσύ... αν μάθαινες για τη γυναίκα μου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για την γυναίκα σου; (Κατ' ιδίαν). Βρε, μπας και το ξέρει; (Στον Καταγκιόζη δισταχτικά). Δηλαδή, ότι... τέλος πάντων, αυτά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι! Τι θα έκανες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα 'ρχόμουνα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σαν καλός φίλος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σφίγγεται από ανυπομονησία). Ναι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα σ' έβρισκα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σφίγγεται κι άλλο). Ναι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και θα σού 'λεγα... Καραγκιόζη μου, το και το... η γυναίκα σου σε απατά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον χτυπάει). Βούτα την!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παραπατάει προς τα πίσω). Γιατί με χτυπάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί λες για τη γυναίκα μου.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αφού με ρώτησες... δεν με ρώτησες; Το ξέχασες; Σε ξαναρωτάω, λοιπόν, κι εγώ: αν μάθαινες εσύ κάτι για την κόρη μου... τι θα έκανες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την κόρη σου... τι θα έκανα; Μμ... θα 'ρχόμουνα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σαν καλός φίλος...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σφίγγεται από ανυπομονησία). Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα σ' έβρισκα, ξέρω 'γώ... και θα σού 'λεγα... αλλά (τονίζοντάς το) με τρόπο... (Σε άλλο τόνο). Χατζατζάρη μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Κάτσε... κάτσε, να σου το 'πώ με τρόπο, ντε... Όχι όπως εσύ... φάτσα-μπάτσα, κακομοίρη μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπράβο!.. Με τρόπο... με τρόπο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν... για έλα να πάμε άλλη μία: (ξεροβήχει) θα 'ρχόμουνα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σαν καλός φίλος...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σφίγγεται από ανυπομονησία). Μπράβο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα σ' έβρισκα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σφίγγεται πιο πολύ). Ωραία...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... θα σού 'λεγα... (σπεύδει να συμπληρώσει) με τρόπο... Ε; (Σε άλλο τόνο). Χατζατζάρη μου... όλες οι γυναίκες τώρα τελευταία... άστα να πάν' στο διάλο... Όλες... τέλος πάντων, αυτά... Ούτε μία καλή!.. Οπότε εσύ θα με ρωτήσεις: ούτε η κόρη μου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με νόημα). Κι αν σε ρωτήσω κάτι άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αμέσως τεντώνει το μακρύ του χέρι προς τα κάτω και κουνώντας το 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές). Κάτσε καλά!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λέω, βρε ματάκια μου... αν σου ειπώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει το χέρι του απειλητικά). Μην το ειπείς... θα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον διακόπτει). Τέλος πάντων... ό,τι και να μου 'πείς εμένα για την κόρη μου... όπως και να μου το 'πείς... κανένα πρόβλημα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κανένα, ε; Νο προμπλέμ, που λένε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Νο προμπλέμ... Η κόρη μου είναι υπεράνω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Υπεράνω είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... της έχω απόλυτη εμπιστοσύνη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, και υπεράνω, πώς το λες, να είναι... και... και υπερωκεάνιο να είναι... να μην της έχεις εμπιστοσύνη!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τι λες τώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέω, ρε, σαν γονιός... ε, να έχεις και τον νου σου... Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Λίγο θυμωμένος). Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στον ίδιο τόνο). Δεν πας λέω 'γώ να... να μαζέψεις 'κεί πέρα την γυναίκα σου, που μπαινοβγαίνει στα ξένα σπίτια; Άμα πια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπαινοβγαίνει... ε, και; Για δουλειά πάει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για δουλειά ή για... τέλος πάντων, αυτά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, μουρλάθηκες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ ή εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αα... δεν πας καλά!.. Ρε, παραδουλεύτρα δεν είναι η Αγλαΐα; Το ξέχασες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, αλλά σε ποιόν πηγαίνει για δουλειά; Ποιες ώρες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μου λες να προσέχω εγώ το κορίτσι μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, το προσέχεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σου είπα, είναι υπεράνω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και η γυναίκα μου δηλαδή τι, δε... δεν είναι έτσι... υπεράνω; (Σε άλλο τόνο). Τί 'ναι, μωρέ, αυτό το υπεράνω... τι θα 'πεί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Υπεράνω θα 'πεί... υπεράνω πάσης υποψίας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο!.. Αυτό θα 'πεί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αυτό!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί, ρε, η γυναίκα η δική μου δεν είναι απ' αυτό που λες; Επειδή δουλεύει κάθε μέρα απ' το πρωί ίσα με το βράδυ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θέλω να 'πώ ότι έχει τις ευκαιρίες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για... τέλος πάντων, αυτά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακριβώς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα. Η γυναίκα η δική μου έχει ευκαιρίες για...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον διακόπτει). Ψέματα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, άλλο θέλω να 'πώ... Η τσούπα σου όλη μέρα στο σπίτι μοναχή της... δεν έχει ευκαιρίες; Αλλά, ξέχασα, είναι.... πώς το είπες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Υπεράνω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τρομάρα στα μπατζάκια σου!.. Ρε... έχε το νου σου στην κοπέλα... Εσύ δεν λες πως οι γυναίκες έτσι... οι γυναίκες αλλιώς; Εκτός αν εννοείς όλες τις άλλες και βγάζεις την κόρη σου από 'ξω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακριβώς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, άει στο διάλο!.. Δεν υποφέρεσαι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να πας!.. (Στρέφει προς το σαράι). Εγώ, μια φορά, σου είπα: να προσέχεις τη γυναίκα σου... Άμα πια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ, μια φορά, σου είπα: να προσέχεις την κόρη σου... Άμα πια!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε, ά' να χαθείς από 'κεί... σαχλέ!.. Ωχ!.. (Εξέρχεται γρήγορα προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ να χαθείς... μουρόχαβλε!.. Ωχ!.. (Στρέφει προς την καλύβα του μονολογώντας). Ακούς εκεί; Υπεράνω η μικρή... που τους μπάζει τσούρμο μέσ' στο σπίτι... (Στρέφει πάλι προς το σαράι και φωνάζει). Έλα 'δώ, ρε... Έλα 'δώ, που έφυγες... Έλα πες: αλεύρι!.. Χα... (στρέφοντας πάλι προς την καλύβα του) ο... ο Μπάμιας κι αβγάς σε γυρεύει!.. (Προχωράει λίγο. Μονολογεί). 'Α μου 'πείς εσύ εμένα για την Αγλαΐα... που την έχω για βόιδι, γι' άλογο, για κολοβό γαϊδούρι... ότι... ότι, τέλος πάντων, αυτά... (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Τώρα, εδώ που τα λέμε... είναι λίγο τσαχπινογαργαλιάρα, τρομάρα της... Και... και ζουμπουρλούδικη είναι... Χα! Για να την ψάξω τη δουλειά. Α... να τη!

ΑΓΛΑΪΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Α... εδώ είσ' εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... γιατί;

ΑΓΛΑΪΑ Μα... για τα παιδιά. Δεν βλέπεις; Φεύγω... πάω για δουλειά εγώ... (Προσπερνάει τον Καραγκιόζη και προχωράει προς το σαράι αργά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μόλις τον προσπεράσει, στρέφει προς αυτήν). Α... Ναι... ναι... να πας... (Σε άλλο τόνο). Πού... πού δουλεύεις σήμερα;

ΑΓΛΑΪΑ (Σταματάει). Α... δεν τους ξέρεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν τους ξέρω;

ΑΓΛΑΪΑ Α, μπα... δεν είν' εδώ κοντά το σπίτι τους... είναι μακριά... (Εξερχόμενη προς την πλευρά του σαραγιού). Πάω εγώ. Άντε, γεια σου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... (κατ' ιδίαν) σιχαμένη... (Παριστάνοντας την Αγλαΐα). Δεν τους ξέρεις... Δε... δεν είναι 'δώ κοντά το σπίτι τους... είναι μακριά... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του). Να σε βουτήξω, να σου ειπώ εγώ... τσαπερδονοκαρακάξα... Ακούς, είναι μακριά... Ε, βέβαια... αφού δεν είναι κοντά... θα είναι μακριά. Ωωώ!..

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Α, ρε Χατζατζάρη... θεμά το γονιό σου, γρουσούζη... φωτιά, που μου την άναψες... (Προχωράει σκεπτικός). Δεν μπορεί... κάτι θα ξέρει αυτός ο βρομερός... (Σταματάει και στρέφει προς την καλύβα του). Έπρεπε να... να τον στριμώξω... να μου ειπεί λεπτομέρειες. (Προχωράει πάλι σκεπτικός. Απότομα σταματάει). Α, ρε Αγλαΐα... Άαα-αχ!.. (Στρέφει πάλι προς το σαράι). Είχες, δεν είχες, παλιοσίχαμα... με στόλιοες κανονικά... Κι έχω και μια φαγούρα εεεδώ... (ξύνει το μέτωπό του) εδώ... μετωπικά, όπως λένε... (Ξανασστρέφει προς την καλύβα). Ώρε, όπου να 'ναι... θα πρέπει να σκύβω πολύ, όταν μπαινοβγαίνω στην παράγκα... αλλιώς, θα βρίσκω στην κασόπορτα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται με προφυλάξεις από την πλευρά του σαραγιού και σταματάει στο πίσω μέρος του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εξακολουθεί να μονολογεί σκεπτικός). Τώρα θα μου 'πείς... (Στρέφει προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εξαφανίζεται μόλις στρέφει ο Καραγκιόζης).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Προχωρώντας αργά-αργά προς το σαράι). Έμαθα τις λεπτομέρειες... και; (Σταματάει). Τι κάνω; Ιδού η απορία... (Στρέφει πάλι προς την καλύβα του). Τι κάνω; (Προχωράει λίγο). Αλλά πάλι τι... ο πρώτος είμαι ή ο τελευταίος... τόσοι και τόσοι τι κάνουν; Θεμά το γονιό του... για τέτοια είμαι 'γώ... δεν μου φτάνουν τόσα και τόσα άλλα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται στο μεταξύ πάλι από την πλευρά του σαραγιού και σταματάει στο πίσω μέρος του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει μπροστά στην καλύβα του). Μάλλον θα πρέπει να πάρω έναν υπνάκο, έτσι να ξελαμπικάρω λιγάκι, γιατί δεν γλυτώνω... θα μου στρίψει, όπου νά 'ναι!.. Ώρε μανούλα μου... (Στρέφει προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εξαφανίζεται πάλι μόλις ο Καραγκιόζης στρέφει προς το σαράι). Ωχ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν τα μπορώ εγώ αυτά, θεμά το γονιό του... Για να ξαπλώσω λίγο εδώ χάμου. (Ξαπλώνει ύπτια ακουμπώντας το κεφάλι του στον τοίχο της καλύβας του). Είμαι 'γώ για τέτοια; (Χασμουριέται. Ούχα... χα... (Σε άλλο τόνο). Θα σε πάρει ο διάλος, Αγλαΐα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται πάλι από την πλευρά του σαραγιού, βλέπει τον Καραγκιόζη ξαπλωμένο και τον πλησιάζει σιγά-σιγά. Κατ' ιδίαν). Τρομάρα του... ψοφολογάει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απότομα, όπως είναι ξαπλωμένος, κουνώντας το χέρι του). Α, ρε Χατζατζάρη!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εξαφανίζεται κάνοντας πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού). Παναγία μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν θα σε πετύχω πουθενά... Αααάχ!.. (Μικρή σιγή). Αλλά και η κόρη του... άκου', υπεράνω!.. (Ησυχάζει σιγά-σιγά και τον παίρνει ο ύπνος. Πού και πού ροχαλίζει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται πάλι από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει σιγά-σιγά μονολογώντας). Κοιμήθηκε... Χα! (Στέκεται σκυφτός κοντά στον Καραγκιόζη). Σιγά, μην κάτσει να σκάσει!.. (Μικρή σιγή). Μπα, δεν θα το πήρε με το μέσα μυαλό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ροχαλίζει, ενώ σηκώνει το χέρι του σαν να θέλει να διώξει κάτι που τον ενοχλεί).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνει λίγο πίσω.). Μπα, τρομάρα να σού 'ρθει!.. (Ξαναπλησιάζει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Βήχει σιγανά, μετά ροχαλίζει πάλι ξανασηκώνοντας το χέρι του, αλλά λίγο χαμηλότερα από πριν).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνει πίσω λιγότερο από την πρώτη φορά. Μετά από λίγο ξαναπλησιάζει μονολογώντας). Κι εγώ φοβόμουνα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ροχαλίζει πάλι σηκώνοντας το χέρι του ακόμη πιο χαμηλά από πριν).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνει πίσω ακόμη λιγότερο από πριν. Κατόπιν τον ξαναπλησιάζει, ενώ ξεροβήχει). Δεν βαριέσαι... δεν καταλαβαίνει ο Καραγκιόζης από τέτοια.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει πολύ δυνατά. Ροχαλίζει επίσης δυνατά και σηκώνοντας το χέρι του αρπάζει τον Χατζηαβάτη από τον λαιμό και τον κρατάει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μισοπνιγμένος). Παναγία μου!.. (Προσπαθεί με διάφορες κινήσεις να του ξεφύγει). Βρε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον κρατάει γερά. Κοιμισμένος). Μμμ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μιλάει πνιγμένα, ενώ συνεχίζει τις προσπάθειες για να ξεφύγει). Καραγκιόζη... με κρατάς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει, ενώ εξακολουθεί να τον κρατάει). Κράτα με κι εσύ... (Ροχαλίζει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Συνεχίζει τις κινήσεις. Μιλάει με δυσκολία). Βρε Καραγκιόζη... θα με πνίξεις!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εξακολουθεί να τον κρατάει. Ροχαλίζει δυνατά και μετά αναστενάζει βαθιά).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Προσπαθεί να ξεφύγει. Με πνιγμένη φωνή). Βρε... Καραγκιόζη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εξακολουθεί να τον κρατάει γερά ροχαλίζοντας.

Σε μια στιγμή μουρμουρίζει). Α, ρε Χατζατζάρη... άμα σε βουτήξω!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με πνιγμένη φωνή). Τι να με βουτήξεις, βρε; Εσύ κοντεύεις να με πνίξεις... (Με απεγνωσμένες κινήσεις του ξεφεύγει και παίρνει βαθιές ανάσες). Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Ξυπνάει, ξεροβήχει και σηκώνεται). Εσύ 'σαι, ρε βλακόμουτρο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κόντεψες να με πνίξεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σε πνίξω βέβαια!.. Εσύ κόντεψες να με μουρλάνεις μ' αυτά που μού 'λεγες για τη γυναίκα μου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι εσύ για την κόρη μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... (μουλωχτά) εγώ σ' τά 'πα με τρόπο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να χαθείς, να χάνεσαι... Άκου', με τρόπο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε άλλο τόνο). Δεν σ' τά 'πα καλά, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, εκεί 'ναι το πρόβλημα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πρόβλημα... δεν υπάρχει πρόβλημα!.. Εσύ δεν είπες... νο προμπλέμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το είπα, αλλά... μετά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μετά... τι έγινε μετά; Το καλοσκέφθηκες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι άλλαξες γνώμη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάλλιο γαϊδουρόδενε, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... αυτό σού 'λεγα κι εγώ, ρε... που θύμωσες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μικρή σιγή). Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... τι εγώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το καλοσκέφτηκες για τη γυναίκα σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας το κεφάλι του). Αν το καλοσκέφτηκα, λέει... αυτό σκέφτουμαι συνέχεια!.. Έχω χάσει τον ύπνο μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αμ' δεν το είδα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι είδες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Που είχες ξεραθεί εδώ χάμω σαν ζωντόβολο και κόντεψες να με πνίξεις, τρομάρα να σού 'ρθει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... που κοιμόμουνα εδώ χάμου... αυτό; Ε, για να ξελαμπικάρω λιγάκι και να ιδώ τι διάολο θα κάνω... Κατάλαβες; Δεν μού 'χει ξανατύχει, ρε Χατζατζάρη, τέτοιο στρίμωγμα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπου!.. (Σε άλλο τόνο). Κι εσύ, ρε... ρε αποφώλιο της βλακείας... τί 'θελες από πάνω μου, ε; Τι γύρευες; Δεν έχεις ακούσει ένα τραγούδι που λέει: όταν κοιμάται ο... ο αυτός... κανείς μην τον αυτώσει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όταν κοιμάται ο δυστυχής...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... τι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κανείς μην τον ξυπνήσει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπράβο!.. Αυτό... Τι έψαχνες, δεν μου λες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τίποτα... είδα που έκανες διάφορα και πλησίασα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από περιέργεια;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πες το κι έτσι... Κακό είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, αλλά η περιέργεια σκότωσε τη γάτα... δεν έχεις ακουστά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι... ποιά γάτα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Υποτιμητικά). Καλά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ματάκια μου... δεν τ' αφήνουμε τώρα αυτά και να ιδούμε τι θα κάνουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να κάνουμε... τι να κάνουμε, ρε Χατζατζάρη; Ε... σκέψου κι εσύ καμιά φορά τίποτα... Εμένα το μυαλό μου τώρα-τώρα δε... κάπου χάνει... Τι χάνει δηλαδή, που κουρκούτιασε μπίτι!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ κάτι έχω σκεφθεί... κι ήρθα να το ιδούμε και μαζί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αμέ!.. Να το ιδούμε... γιατί όχι; Τί 'ν' αυτό;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάπως έντονα). Κοίταξε, ματάκια μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Έντονα κι αυτός). Μμ!.. (Σε άλλο τόνο). Για λέγε, για λέγε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με πείσμα). Αλήθεια κι απ' αλήθεια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γονατίζει και χτυπώντας το χέρι του στο έδαφος με δύναμη). Αλήθεια κι απ' αλήθεια!.. (Ξανασηκώνεται).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Περνάνε από το νου μας χίλια δυο... Κι εκεί που λέγαμε στην αρχή εγώ για τη γυναίκα σου κι εσύ για την κόρη μου... τώρα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φασκελοκουκούλωτα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Υποψίες... αμφιβολίες... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... εκεί είσαι ακόμη εσύ... στις υποψίες και στις... αυτές;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί, εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... κάπου τό 'χω πάρει απόφαση. Πάει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί; Πληροφορήθηκες κάτι συγκεκριμένο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρνητική κίνηση του κεφαλιού). Όχι, αλλά να... τό 'φερα από 'δώ... τό 'φερα από 'κεί... Το δούλεψα με το μυαλό μου... το δούλεψα... το δούλεψα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για να μην το πολυδουλεύεις με το μυαλό σου, γιατί στο τέλος θα λαλήσεις, κακομοίρη μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή θα μου στρίψει, έ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σίγουρα!.. (Σε άλλο τόνο). Το λοιπόν... θα βρούμε έναν τρόπο να μάθουμε πιο συγκεκριμένα πράγματα. Κατάλαβες; Και μετά να ιδούμε τι μπορούμε να κάνουμε. Μπορεί να μη συμβαίνει και

τίποτα ή, τέλος πάντων, τα πράγματα να διορθώνονται. Αλλά πρέπει πρώτα να μάθουμε... να εξακριβώσουμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το βρήκα!.. Να βάλουμε ντετέκτιβ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι ντετέκτιβ, βρε; Και ποιος τον πληρώνει; Ξέρεις πόσα παίρνουνε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολλά, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ'... Τίποτα... εμείς θα κρυφτούμε κάπου εδώ γύρω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και θα κόβουμε κίνηση... Ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, μπράβο! Θα κρυφτούμε κάπου καλά και θα παρακολουθούμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σταμάτα, Χατζατζάρη... μόλις μου ήρθε μια ιδέα, για να έχουμε αυξημένη κίνηση... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αυξημένη, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυξημένη, λέει... ιί... περάστε, κόσμε!.. Πάρτε τώρα που λείπει ο πατέρας μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για λέγε, λοιπόν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πριν κρυφτούμε, θα διαδώσουμε ότι πάμε ταξίδι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ταξίδι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ταξίδι μακρινό!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στην Αλεξάνδρεια, να 'πούμε... στην Αίγυπτο. Μμ; Οπότε, και οι δικές μας θα ξανοιχτούνε, αλλά και οι τέλος πάντων...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπράβο!.. Και πού θα κρυφτούμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου λες... ένα φυλάκιο που είναι 'δώ από πάνω στην πίσω μεριά του σαραγιού, έχει καταργηθεί, δεν έχει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ούουου... από καιρό!.. Και η σκοπιά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ! Από 'κεί φαίνεται και η παράγκα και το σπίτι σου.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... ναι... μπράβο!.. Έτσι, ματάκια μου... βάλ' το μυαλό σου να δουλέψει, που κόβει σαν αλευρόμυλος... (Μικρή σιγή). Στην Αλεξάνδρεια, λοιπόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραία στην Αλεξάνδρεια, ε; Μη μου 'πείς!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έχεις πάει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρνητική κίνηση του κεφαλιού). Όχι. Εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ούτε 'γώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ευκαιρία, λοιπόν, να πάμε. (Σε άλλο τόνο). Νοερώς, βέβαια... Μην τα θέλουμε κι όλα δικά μας...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και δεν μου λες, ματάκια μου... τίποτα χαρτιά μήπως χρειαστούμε τάχα για το ταξίδι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωωώ... καλά λες. Άμα δείξουμε και χαρτιά... θα μας πιστέψουνε με την μία.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Οπότε, να πεταχτώ να ειπώ στον αφέντη τον Ταχήρ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δεν πετάγεσαι... Αλλά τι θα του ειπείς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, ό,τι και να του ειπώ, βρε... η δουλειά μας έχει γίνει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε, πες του καλύτερα την αλήθεια. Ε; Κι έλα μετά στην παράγκα να μου 'πείς... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του). Όρβουρ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... ναι... γεια!.. (Στρέφει προς το σαράι, πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα. Κατόπιν κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Ακούγεται που κατεβαίνει τις σκάλες με ποδοβολητό και μετά εμφανίζεται με φόρα από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ σκούφια... πο, τι να χαλεύεις και φκιάχνεις ντάμπα-ντούμπα... μπεζεβέν';

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δερβέναγά μου, λεβέντη και παλικαρά μου... σου ζητώ συμπάθειο, ο καημένος...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Κολακευμένος μαλακώνει). Μμ!.. Και τι να χαλεύεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τον αφέντη τον Ταχήρ θα ήθελα. Ξέρεις αν είναι 'δώ;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Πόγια, καρτέρα, καρτέρα ψίχα... (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Χαλάλ', χαλάλ' να σε γένει... κακορίζικο. (Μικρή σιγή. Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, εφέντ' Ταχήρ!.. Πο, το σκούφια το Χατζηαβάτικα κάτου χαλεύει το αφεντιά σου.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Πολύ καλά, Δερβεναγά... (Ακούγεται να κατεβαίνει αργά και μετά εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας τεμενά). Προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ, ο καημένος... σας προσκυνώ.

ΤΑΧΗΡ Καλώς τον Χατζηαβάτη! Σήκω επάνω. Τι τρέχει; Πώς κι από 'δώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Πήγα, όπως είπαμε...

ΤΑΧΗΡ Στον Καραγκιόζη; Λοιπόν;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Του τό 'φερα έτσι απ' έξω απ' έξω, γιατί είναι...

ΤΑΧΗΡ Ξέρω, ξέρω... τζαναμπέτης.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακριβώς... όπως το λέτε! Ε... στην αρχή δεν ήθελε ν' ακούσει κουβέντα... Μετά, φαίνεται, το καλοσκέφτηκε... το πήρε στα σοβαρά και τώρα βάλθηκε να βρει την άκρη.

ΤΑΧΗΡ Δεν είναι κακό.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κακό δεν είναι... μόνο, που για κάτι που σκέφθηκε, ξέρετε... εκτός από την δική μου βοήθεια... θα χρειασθεί και την δική σας.

ΤΑΧΗΡ Τι εννοείς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σκέφθηκε να κρυφτεί κάπου εδώ... να κρυφτούμε μαζί... και μάλιστα λέμε εδώ πίσω στο παλιό φυλάκιο... αλλά πρώτα να διαδώσουμε ότι πάμε ταξίδι στην Αλεξάνδρεια...

ΤΑΧΗΡ Πολύ έξυπνο... Μπράβο!.. Και, αν κατάλαβα καλά... από μένα θέλετε χαρτιά για το... δήθεν ταξίδι..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακριβώς... θα μας τα φτιάξετε;

ΤΑΧΗΡ Ρωτάς; Έλα σε καμιά ωρίτσα να τα πάρεις... Εντάξει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αχ... ευχαριστώ πολύ, μπέη μου... σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Κι εγώ, ο καημένος, ό,τι θέλετε... γης, γεφύρι να γενώ για να περάσετε... και τα δυο μου ματάκια να βγάλω για σας...

ΤΑΧΗΡ (Τον διακόπτει). Τίποτε απ' όλα αυτά, τζάνεμ... καλή καρδιά μονάχα... (Στρέφοντας προς το σαράι). Σε χαιρετώ... (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό, αφέντη Ταχήρ... στο καλό... Πέτρα να μη βρεθεί στον δρόμο σας, για να σκοντάψετε!.. (Στρέφει και προχωράει προς την καλύβα, ενώ φωνάζει). Καραγκιόζη, βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Ασάπ!.. Παρών και αξούριστος...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τι καλός άνθρωπος, ματάκια μου, ο αφέντης ο Ταχήρ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, ρε, εμείς δεν είμαστε καλοί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εντάξει, δεν λέω... Αλλά τώρα... ολόκληρος μπέης... Υπασπιστής του πασά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Είναι παπουτσής του πασά ο Ταχήνης;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Υπασπιστής... Και ξέρεις τι μου είπε, βρέ... ε; Όχι... ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, πού να ξέρω; Εσένα τό 'πε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σε μια ώρα τα χαρτιά μας θα τά 'χει έτοιμα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε μια ώρα, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σε μια ώρα!.. Να πάω να τα πάρω. Καταλαβαίνεις για τι άνθρωπο μιλάμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... θα τον άρχισες κι εσύ στις μαλαγανιές...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν... τώρα ξαμολήσου σ' όλους τους γνωστούς και τους φίλους και βγάλε παράρτημα ότι φεύγουμε παρέα ταξίδι στην Αλεξάνδρεια.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι... να τρέξω... Αλλά... αν με ρωτήσουνε τι πάμε να κάνουμε στην Αλεξάνδρεια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Τι πάμε να κάνουμε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... δεν το σκεφτήκαμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', με τέτοια ταραχή, μας διέφυγε. (Σε άλλο τόνο). Για πες καμιά καλή ιδέα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μμμ... (Σκέφτεται). Δεν μού 'ρχεται κάτι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου λες... μήπως έχεις κανένα συγγενή προς τα 'κεί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι... εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσε με εμένα... Εγώ και να έχω, δεν πρόκειται να το πιστέψει κανείς... Για σένα μιλάμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σου είπα, δεν έχω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν έχεις, ε; (Με ξαφνική έμπνευση). Ωρέ, έχεις!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έχω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι... και σε ψάχνει!.. Ήρθε χθες επιστολή στο σαράι και σε ενημέρωσε ο Ταχήνης... και σού 'φτιαξε και όλα τα χαρτιά... και σού 'δωσε και λεφτά για τα ναύλα... Τι, το ξέχασες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τι μου λες τώρα; Ποιος είναι αυτός... πώς τον λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Διάλεξε ένα ωραίο όνομα, που να σ' αρέσει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Αυθόρμητα). Κολοκοτρώνης!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον μουντζώνει). Πάρ' τα, να μη σ' τα χρωστάω!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί, βρε; Ωραίο δεν είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, ωραίο είναι... και μακρύ. Εσύ δεν πείθεις για απόγονος του Κολοκοτρώνη, έρμε... Χατζηλιγούρη!.. (Με ξαφνική έμπνευση). Άαα... Χατζηλιγού... Μμ; Χατζηγούρης... Έτσι τόνε λένε. Ναι. Είναι γουρλής... κι έχει κάνει μεγάλη περιουσία στην Αίγυπτο.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τότε... Χατζηγουρλής, έ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπράβο... Χατζηγουρλής!.. Χατζηγουρλής!.. Και είναι πρώτος σου 'ξάδερφος... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Από μάνα ή από πατέρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; (Εύθυμα). Απ' της συκιάς το γάλα... (Σε άλλο τόνο). Από μάνα να λες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ωραία!.. Πηγαίνω, λοιπόν... (Στρέφει προς το σαράι). Τα ξαναλέμε... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... Να στείλω κι εγώ στον Μπαρμπαγιώργο... (Στρέφει προς την πλευρά της καλύβας και φωνάζει). Κολητήρηηης!...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας μετά από λίγο). Παλών, μπαμπάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει παίρνοντας ύφος σοβαρό). Δεν μου λες, νέε μου... γιατί δεν πήγες σήμερα στο σχολείο;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Δεν πήγα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', δεν πήγες, βέβαια!.. Αφού είσαι εδώ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Καλά λες... εδώ είμαι. Κι εγώ νόμιζα ότι είχα πάει στο σχολείο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λες, ρε; Νόμιζες ότι είχες πάει στο σχολείο;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, λε, σου λέω!.. Και θυμάμαι που με λώτηξε κάτι ο δάσκαλος και του τό 'πα αμέσως..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κύριε ελέησον!.. Σε ρώτησε ο δάσκαλος;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και του τό 'πες αμέσως;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, σου λέω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τί 'ν' αυτό, ρε, που σε ρώτησε ο δάσκαλος;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Με... με λώτηξε: γιατί άλπαξα από ένα Τουλκάκι το... το κουλούρι του και τό 'φαγα... Ε, και τού 'πα κι εγώ: γιατί πείναγα πολύ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σαν δε ντρέπεσαι... Έτσι τού 'πες, μωρέ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ 'Ατί, λε, σέματα τού 'πα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και μετά ο δάσκαλος τι σου είπε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τίποτα. Άλπαξε τη βέλγα και πάνω που μού 'δινε την πλώτη... άκουσα που με φώναζες εσύ... και ήλθα 'δώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, στον ύπνο σου τά 'βλεπες όλα αυτά;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ξέρω 'γώ, καλέ μπαμπάκο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, θεμά το γονιό σου... δεν σού 'χω 'πεί, μωρέ, να μη βλέπεις όνειρα; Απαγορεύεται!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Δεν το θέλω, λε μπαμπάκο! Εγώ κοιμάμαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε άλλο τόνο). Δεν μου λες, καλό μου παιδί... πεινάς;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ούουου!.. Πεινάω, λέει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να μου κλίνεις το ρήμα πεινάω... ξέρεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Με ρυθμό). Πεινάω εγώ... πεινάς εσύ... πεινάει και το Κοπλίτη... Πεινάμε εμείς... πεινάτε εσείς... πεινάνε όλοι στο σπίτι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας το κεφάλι του). Αυτό θα 'πεί πείνα!.. (Σε άλλο τόνο). Δεν μου λες, Κολητηράκο μου... θες να φας;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τώρα, με... με δουλεύεις, καλέ μπαμπάκο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν... θα πας στον Μπαρμπαγιώργο... πάνω στη στάνη του και θα του ειπείς ότι φεύγω και πάω ταξίδι στην Αλεξάνδρεια με τον Χατζατζάρη... να έρθει να ιδωθούμε πριν φύγω... Κατάλαβες, ρε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όσι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι δεν κατάλαβες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πότε 'α φάω... δεν είπες τίποτα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... αυτό;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πεινάω, λέμε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πήγαινε εσύ στον Μπαρμπαγιώργο κι εκείνος, έννοια σου... θα σου δώσει απ' όλα... Και τυρί... και γιαούρτι...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Και γάλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γάλα και μουσταλευριά...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ώφου, Παναζίτσα μου!.. Πάω... πιιί... σφαίρα!.. Φσσς... (Προχωράει γρήγορα και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Ε, το μαύρο... απ' την πείνα την πολλή, ούτε που τό 'νοιαξε που τού 'πα ότι πάω ταξίδι... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Θα μου 'πείς, εδώ βλέπει στον ύπνο του...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει μονολογώντας). Ωρέ, για να ίδω: ευτούνος ο σκυλομούρης ο Καραγκιόζος είναι εδώ πέρα, για να μου είπει τα καθέκαστα... μπας

κι εκείνα όπου έλεγε ο σιόρο Χατζηαβάτος, ότι πάνε ταξίδι παναπεί, είναι... κουραφέξαλα είναι και ψευτίες... και με τσακώσει απίκο, άμα κάμω καμία βίζιτα στην τζογούλα την κόρη του;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Βρέεε... καλώς τον Νιόνιο!.. (Τον πλησιάζει).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ووووό!.. Γεια σου, ψυχή μου Καραγκιόζο... Τι μου κάνεις, μομολιάκι μου; Καλιά 'σαι, καλιά 'σαι, καλιά 'σαι... (πιο έντονα χτυπώντας τα πόδια του στο έδαφος δυνατά) καλιά 'σαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας το σώμα του 'μπρός-πίσω). Καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι... (Χτυπάει κι αυτός τα πόδια του στο έδαφος, αλλά παραπατάει και πέφτει κάτω). Φτού!.. (Σηκώνεται και με το χέρι του τινάζει τα ρούχα του).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Σία... σία, τζόγια μου... Σία, ψυχή μου!.. (Μικρή σιγή). Ωρέ, δεν μου λες, φιόρο μου... είναι αλήθεια αυτά όπου έλεγε ο σιόρο-Χατζηαβάτος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για ποιό πράμα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Πάτε, λέει, ταξίδι... στην Αλεξάνδρεια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Κατ' ιδίαν). Καλά, ο Νιόνιος ήρθε σίγουρα για εξακρίβωση. (Στον Σιορ-Διονύσιο). Αλήθεια, ρε Νιόνιο.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και παναπεί... έτσι στα καλά τα καθούμενα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, όχι, ρε, και στα καλά καθούμενα!.. Εδώ προέκυψε 'ξάδερφος... Δεν σου τά 'πε ο Χατζατζάρης; Χατζηγουρλής με τ' όνομα! Αμέ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκε, όσκε... ελόγου μου, παναπεί, περνούσα κι άκουσα όπου έλεγε πως είσαι κι ελόγου σου στη φιέστα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... λείπει ο Μάρτης απ' τη Σαρακοστή;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και προτίμησα, που λες, να άριβάρω εδωπά, για να μάθω τα καθέκαστα... ε, και για να σ' αποχαιρετήσω. Εκατάλιαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νά 'σαι καλά, ρε Νιόνιο.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αλλά δεν μού 'πες: ο 'ξάδρεφος ευτούνος... δικός σου είναι ή του σιόρο Χατζηαβάτου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δικός μου; Μπά... όχι, όχι! Του Χατζατζάρη. Και τον έψαχνε, ουουού... καιρό. Μέχρι που έστειλε γράμμα στον πατσά!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Σκεπτικός). Ώστε έτσι, ε; Και έχει, λέει, εκεί πέρα φάμπρικες... λοκάντες... όβολα πολλά, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω ακριβώς... Εκείνο που μάθαμε είναι ότι έχει μεγάλη περιουσία στην Αλεξάνδρεια.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και... θα μας λείψετε πολύν καιρό, τζόγια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό... τι να σου 'πώ... εξαρτάται...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ε... το λοιπόν... καλό κατευόδιο, Καραγκιόζο... και καλό ταξίδι, παναπεί... (Στρέφει προς το σαράι). Γεια σου, ψυχή μου!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, ρε Νιόντιο!.. (Στρέφει προς την καλύβα του μονολογώντας). Τούτος εδώ... μάλλον κάτι μαγειρεύει... Για να ιδούμε. (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας του).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να φαίνεται σφυρίζει κλέφτικα μια-δυο

φορές και κατόπιν εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας με φόρα). Ααάπ!.. Ιδώ 'μαι κι ιγώ... (Στρέφει προς την καλύβα, την πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα δυνατά και φωνάζει). Άει, Καραγκιόοοζη... έβγα όξω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωχ, ωχ, ωχ, ωχ, Παναγία μου... σεισμός!.. Όλοι κάτω απ' το κρεβάτι...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πω πω, χώμα που πέφτει από τα κεραμίδια...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πού 'σι, ουρέ χαντακουμένου; (Χτυπάει την πόρτα πιο δυνατά και κατόπιν κάνει λίγο πίσω).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε μπαμπάκο... δεν είναι σεισμός... ο Μπαλμπαβόιδης είναι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Το ίδιο κάνει... πάει το σπίτι. (Φωνάζει). Σιγά, ρε μπάρμπαααα!.. (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Έεε... θα την γκρεμίσεις την παράγκα!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σαν να μην τρέχει τίποτα). Γεια σ', ουρέ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, τι να σου ειπώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ωρέ, είσι καλά ή να βάλου τις φωνάρες, α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε μπαστουνόβλαχε... πόσες φορές θα σου το 'πώ να μην βροντάς την πόρτα; Μμ; Βάλε μια φωνή... τοουπ, βγήκα εγώ!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Του ξέχασα, καλό μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπάρμπα, θα με ξεσπιτώσεις...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Δεν του ξαναματακάνου... πάει τιλείωσε!.. Μη μ' αποπαίρνεις... Ιγώ ήρθα, μαθές, πιλάλα, να σι προυλάβω απού πας ταξίδι μακρινό κι να σ' απουχαιρετήσω. Κι καλούδια σού 'φερα... κι απ' ούλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωρέ... ήρθε κιόλας και σε βρήκε ο Κολητήρης;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Είχα κινήσει κατά 'δώ κι γι' άλλη δουλειά κι με βρήκε στου δρόμο. Κι απέ τού είπα κι ιγώ να πάει 'σια πάν' στη στάνη, ξέρει αυτός... (Σε άλλο τόνο). Κι δε μ' λες, δε μ' λες... πας όξ' από 'δώ, λέει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οξ' από 'δώ, ε; Χα... Ναι... στην Αλεξάνδρεια.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά... Μά'ιστα. (Μικρή σιγή). Και... θά 'ναι κι εκειό το σκουφολόι μαζί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, σ' έναν 'ξάρδερφό του πάμε.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμμ... Και θα λείψ'τε κιρό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ; Δυο... τρεις 'βδομάδες... Ξέρω 'γώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Να... να προσέχουτε... Φυσάει λίβας 'κεί 'σια κάτ'... κι έχει κι μύγες... κι κουνούπια... σύννεφου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα προσέχουμε... θα προσέχουμε...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Να πάρ' τα καλούδια... (Του δίνει κάτι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Το παίρνει). Ευχαριστώ, ρε μπάρμπα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι θα παντά 'χω το νου μ' 'σια 'δώ... Άει, καλό δρόμο... (Τον προσπερνάει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει). Γεια σου, Μπαρμπαγιώργο!.. Και 'γώ θα σου φέρω σύκα... μέγκλα! (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και αφού πλησιάσει στην καλύβα, φωνάζει). Καραγκιόζη... μέσα είσαι; Έβγα λίγο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιόοος; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Καλώς τον παράξενο ταξιδιώτη!.. Τι έγινε, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όπως ακριβώς τα είπαμε... Τώρα όλοι μιλάνε για το ταξίδι μας. Πέρασα κι απ' τον αφέντη τον Ταχήρ... πήρα τα χαρτιά μας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπράβο!.. Οπότε να 'τοιμαζόμαστε σιγά-σιγά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και πότε φεύγουμε... τι θα ειπούμε στους δικούς μας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τρίτη πρωί δεν είπες ότι έχει πλοίο; Ε... Τρίτη πρωί.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ωραία, λοιπόν... Τρίτη πρωί!.. Να πηγαίνω τώρα εγώ... (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Γεια σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

ΚΟΠΕΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού. Προχωράει λίγο και κατόπιν στρέφει προς τον Χατζηαβάτη, που ακολουθεί). Να πάτε στο καλό, μπαμπά μου... Καλό ταξίδι!.. Και φρόντισε να μαθαίνω νέα σου.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, παιδί μου... Κι εσύ, όπως είπαμε... Άντε, γειά σου!

ΚΟΠΕΛΑ Ναι, μπαμπά μου... (Αγκαλιάζονται και φιλιούνται).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Την αφήνει και προσπερνώντας την προχωράει προς την καλύβα). Άντε τώρα να πας μέσα να μην κρυώνεις, κορίτσι μου.

ΚΟΠΕΛΑ (Στρέφοντας προς το μέρος του). Ναι... Γεια σου... γεια σου, μπαμπά!.. Πολλούς χαιρετισμούς στο θείο... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έννοια σου... (Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα της καλύβας ελαφρά, ενώ φωνάζει σιγανά). Καραγκιόζη!... (Χτυπάει πάλι).

ΑΓΛΑΪΑ (Χωρίς να φαίνεται). Καραγκιόζη... Ο Χατζηαβάτης, ακούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ; (Ξεροβήχει). Ναι. Άκουσα... άκουσα... (Σιγή).

ΑΓΛΑΪΑ (Χωρίς να φαίνεται). Μήν αργείς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μικρή σιγή. Γκρινιάζει χωρίς να φαίνεται). Πού, στο διάολο, είναι το ζωνάρι μου;

ΑΓΛΑΪΑ (Χωρίς να φαίνεται). Σσσς!.. Σιγά... θα ξυπνήσεις τα παιδιά!.. Πού το έβαλες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). 'Ντάξει... 'ντάξει... το βρήκα. (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Τι έγινε, ρε... έτοιμος;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Ναι, εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτοιμος... έτοιμος... Προχώρα λίγο και σε φτάνω... Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εντάξει, πηγαίνω... αλλά μην αργείς... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, μωρέ... μόνο, δυο λόγια να ειπώ στην Αγλαΐα... ε, και να την αποχαιρετήσω... (Στρέφει προς την πλευρά της καλύβας του).

ΑΓΛΑΪΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Ο Χατζηαβάτης... έφυγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... πάει σιγά-σιγά. Να πηγαίνω κι εγώ...

ΑΓΛΑΪΑ Εγώ πάντως δεν κατάλαβα γιατί πρέπει να πας κι εσύ. Δεν έχεις καμιά δουλειά εσύ στην Αλεξάνδρεια.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε, ρε γυναίκα... Πώς δεν έχω; Έχω, που έχω... Πρώτο και κύριο, ο Χατζατζάρης είναι φίλος μου... να τον αφήσω να πάει μοναχός του; Έπειτα, ξέρουμε τι τόνε θέλει αυτός ο ξαδερφός του; Δεν ξέρουμε. Μπορεί να είναι για το καλό όλων μας...

ΑΓΛΑΪΑ Αχ... μακάρι, Παναγίτσα μου... μακάρι, Θεούλη μου!.. Έστω κάποια βοήθεια... μια μικρή βοήθεια... μια ανάσα. Δεν την αντέχω άλλο την φτώχεια, Καραγκιόζη μου... (Λυγμός).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει ότι κλαίει κι αυτός, άγαρμπα κάπως). Κι εγώ, Αγλαΐα μου... μπάφιασα ο μαύρος. (Κλαίγοντας προσποιητά). Έχω να φέρω λεφτά στο σπίτι από πέρ' σι του Λαζάρου... και Λάζαρος που μας έρχεται, χρόνος!.. (Κλαίει με δήθεν αναφιλητά).

ΑΓΛΑΪΑ (Πέφτει στην αγκαλιά του). Σώπα, άντρα μου... Μην κλαις!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει να ψευτοκλαίει). Πώς να μην κλαίω... αφού κι εσύ κλαις;

ΑΓΛΑΪΑ (Ρουφάει τη μύτη της). Έλα, σταμάτα... εγώ σταμάτησα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ψευτοκλαίγοντας). Εσύ είχες αρχίσει πιο πριν...

ΑΓΛΑΪΑ Για να ιδούμε, μήπως φτιάξουν τα πράγματα. (Τον αφήνει). Με την ελπίδα ζούμε, Καραγκιόζη μου. Όλος ο κόσμος με μια ελπίδα ζει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ψευτοκλαίει). Εγώ... εγώ έχω απελπισθεί πια... Γι' αυτό είπα να πάω στην Αλεξάνδρεια... (λυγμός) μην τύχει και τίποτα... καμιά καλή δουλειά, ξέρω 'γώ... ε, να λιγδώσει κι εμάς τ' αντεράκι μας...

ΑΓΛΑΪΑ Μακάρι... (Σε άλλο τόνο). Άντε... να πηγαίνεις σιγά-σιγά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μυξοκλαίγοντας). Πάω... Γεια σου, Αγλαΐα...

ΑΓΛΑΪΑ (Ξαναπέφτει στην αγκαλιά του). Στο καλό να πάς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ψευτοκλαίει). Καλό... ποιο καλό; (Την αφήνει, ενώ ρουφάει με θόρυβο την μύτη του). Να... να προσέχεις, όσο μπορείς, τα παιδιά... κι όποτε χρειασθείτε τίποτα... στείλε κανένα σε 'κείνον τον Μπαρμπαγιώργο... (ρουφάει την μύτη του). Είπε θά 'χει την έγνοια σας.

ΑΓΛΑΪΑ Ας είναι καλά ο άνθρωπος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τον εαυτό σου να προσέχεις!..

ΑΓΛΑΪΑ Έννοια σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να τρως... όταν έχεις... και να ντύνεσαι καλά... να μη μου κρυώσεις κι αρρωστήσεις, πού 'σαι και λίγο ντελικάτη... Τι λίγο;

ΑΓΛΑΪΑ Μη φοβάσαι... αντέχω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... να μη βγαίνεις όξω τα βράδια αργά και... και σε μαυρίσει το φεγγάρι, πού 'σαι και αφρατούλα...

ΑΓΛΑΪΑ Άντε, μην αργείς... θα φύγει το βαπόρι!.. Θ' ανησυχεί και ο Χατζηαβάτης.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μωρέ... τον ξέχασα αυτόνε... Φεύγω... φεύγω... Γεια σου, Αγλαΐα!.. (Την φιλάει, στρέφει και προχωράει προς το σπίτι).

ΑΓΛΑΪΑ Στο καλό να πάτε.!.. Καλό ταξίδι... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Έλα, βρε... τι έγινες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άστα, ρε Χατζατζάρη... συγκινήθηκα, θεμά το γονιό του!.. Με πήρανε και τα ζουμιά... Δε... δεν είμαι 'γώ για ταξίδια και γι' αποχωρισμούς. (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων... άντε, πάμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σιγανά). Τι ταξίδια κι αποχωρισμούς, τρομάρα να μη σού 'ρθει; (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού). Έλα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... τέτοιοι ντενεκέδες που είμαστε... τέτοιο ταξίδι μας έμελλε να κάνουμε... (Εξερχόμενος και αυτός προς την πλευρά του σπιτιού). Προχώρα. (Σιγή. Χωρίς να φαίνεται σιγοτραγουδάει). Ήταν ένα μικρό καράβι... ήταν ένα μικρό καράβι... που ήταν α... α...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται τον διακόπτει άγρια). Άξι και ξερό σ'!.. Βρε, πας καλά; Σταμάτα τα τραγούδια!.. (Σιγή). Έλα... εδώ 'μαστε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... ναι, μπράβο!.. (Μικρή σιγή). Μπράβο-ωραία!.. (Μικρή σιγή). Ωραία-μπράβο!.. Λοιπόν... ο ένας θ' ανεβεί απάνω στη σκοπιά να κόβει κίνηση... κι εγώ λέω να πάρω έναν υπνάκο. Τι λες κι εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ; Καλά, ανεβαίνω εγώ... Σε καμιά ωρίτσα όμως, να έρθεις να με αλλάξεις, γιατί κόβει κρύο εκεί πάνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κόβει, ε; Εντάξει!.. (Σιγή).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας μετά από λίγο. Προχωράει αργά απαγγέλλοντας μακρόσυρτα). Μένα με λέν' ομορφονιό... με λέν' χρυσό καμάρι... Όλες οι νιές τρελαίνονται... ποια να

με πρωτοπάρει... Ουίτ. Ζουμ-τριαλαριλαρό!.. (Σταματάει, ξεροβήχει και έπειτα στρέφει και προχωράει προς την καλύβα). Τρελαίνονται οι κοπελιές... ποια να με πρωτοπάρει... Ουίτ... Ζουμ... (σταματάει απότομα και φταρνίζεται απανωτά) αμψού... ψου... τριαλαριλαρό!.. (Ρουφάει την μύτη του). Ουίτ... (Στρέφει πάλι προς το σπίτι).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται μονολογεί). Ο Μορφονιός... Τι να θέλει άραγε και κόβει βόλτες πρωί-πρωί μπροστά στο σπίτι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Μονολογεί). Φαίνεται δεν έχει ξυπνήσει ακόμη... Κι εγώ τώρα, ουίτ... τι να κάνω; Να χτυπήσω την πόρτα; Κι εάν είναι μέσα, ουίτ, ο κύριος Χατζηαβάτης... εάν δεν έχει πάει ταξίδι; (Ξαναφταρνίζεται απανωτά). Αμψού... ψού! Ουίτ. Θα... θα κρυολογήσει και η μυτίτσα μου...

ΚΟΠΕΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού μετά από λίγο). Καλέ συ!.. Τι κάνεις εδώ πέρα πρωί-πρωί;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Για τη δουλειά μου πήγαινα, ουίτ... και πέρασα να ιδώ αν έφυγε ο μπαμπάς σου... ο κύριος Χατζηαβάτης...

ΚΟΠΕΛΑ Έφυγε πριν από λίγο... τώρα θα είναι στο καράβι.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Οπότε το βράδυ... όπως είπαμε, ουίτ...

ΚΟΠΕΛΑ Το βράδυ, αλλά όχι πολύ αργά... Εντάξει; Γεια σου, τώρα!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Γεια σου... γεια σου, ουίτ!.. (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας). Ζουμ-τριαλαριλαρό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Χατζατζάρη... είδες τίποτα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, αλλά δεν κατάλαβα... Τι ήθελε ο Μορφονιός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έλα, ντε... τι ήθελε; Κάτι έχουνε κανονίσει για το βράδυ και πέρασε να ιδεί αν έφυγες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλά, εσύ πώς τ' άκουσες... δεν κοιμόσουνα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σωματική ανάγκη... Είχα πάει

προς τα 'κεί και... και δεν πίστευα στα μάτια μου... Ούτε και στ' αυτιά μου.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Για σώπα... άλλος!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Ακούγεται μουσική όπως του τραγουδιού ''μινόρε της αυγής,,. Μετά από λίγο εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωράει προς το σπίτι). Έεεεπ'!.. Πίσω ψευτόμαγκες... Όοοχ!.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Χατζατζάρη, τρέξε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πάω, πάω ν' ακούσω...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Η μουσική σταματάει. Πλησιάζει στο σπίτι και φωνάζει σιγανά). Πού 'σαι, ρε βάσανο; Έβγα, νά 'μ', πού 'ρθε το Σταυράκι... το μορτάκι... το τσιφτάκι... (Κάνοντας πίσω). Ο έτσι σου, ντε!..

ΚΟΠΕΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Κύριε Σταύρο, εσύ; Πώς έτσι πρωί-πρωί;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Άαα... ιερό καθήκον και απαραβίαστο, νά, 'με!.. Είπα!.. (Σε άλλο τόνο). Το οποίον... μιας και είσαι μοναχούλι, νά 'με... ήρθα να

προσφέρω προστασία και ασφάλεια κατά παντός κινδύνου... Μπήκες;

ΚΟΠΕΛΑ Μα, δεν κινδυνεύω, καλέ...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Άσχετον... Ένεκα, νά 'με, η απουσία κηδεμόνος... και ένεκα που εγώ, τέλος πάντων, δεν είμαι ο πάσα ένας... ήρθα, νά 'με, να δηλώσω παρών και δια παν ενδεχόμενο... Σακούλα;

ΚΟΠΕΛΑ Έλα... έλα... ηρέμησε. Πήγαινε στη δουλειά σου και θα τα 'πούμε το απόγευμα... την συνηθισμένη ώρα. Εντάξει;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Εντάξει... εντάξει!.. Αλλά για έναν καφεδάκο, νά 'με... έχω λίγη ώρα. Τι λες... να μπουκάρω;

ΚΟΠΕΛΑ Όχι.. όχι!.. Δεν έχω συγυρίσει το σπίτι.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Φυσικό και επόμενο... μηδέν παρεξήγηση, νά 'με!..

ΚΟΠΕΛΑ Μην επιμένεις!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τότε, νά 'με... να κόβω ρόδα μυρωμένα...

ΚΟΠΕΛΑ Ναι... να πας στο καλό!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Στρέφοντας προς την καλύβα). Γεια χαρά νταν!..

ΚΟΠΕΛΑ Γεια σου... γεια σου! Το απόγευμα, έτσι; (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Εξάπαντος και ανυπερθέτως!.. (Προχωρώντας προς την καλύβα). Είπα! (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καραγκιοζάκη μου... πω πω ντροπές!.. Ποιος να μου τό 'λεγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε... κάποιος σου τό 'λεγε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μα και ο Σταύρακας... δικός μας άνθρωπος; Τρομάρα να τού 'ρθει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε... ήρθε ο άνθρωπος να... να προσφέρει προστασία, ντε. Δεν άκουσες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Να χαθεί, να χαθεί!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά... άλλος!..

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται από πριν εύθυμη ανατολίτικη μουσική. Προχωράει με κωμικές κινήσεις και μόλις η μουσική σταματήσει, στρέφει και χτυπάει ελαφρά την πόρτα της καλύβας. Μιλάει σιγανά). Εχέ... καλημέρος!.. (Κάνει λίγο πίσω). Έχε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όπα!.. Ρε, το Σολομό...

ΑΓΛΑΪΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Σολομών, εσύ;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... εγκώ θέλει εσένα, ξέρεις... Είπα εσύ έρθει σπίτι χθές...

ΑΓΛΑΪΑ (Τον διακόπτει). Μα, σου είπα ότι δεν μπορώ!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Έρθει, έρθει σήμερα; Ταχιά; Άλλη μέρα; Εγκώ περιμένει, μα δουλειά 'εν περιμένει!.. Πολλή-πολλή δουλειά και 'εν περιμένει... καταλαβαρδούγκος; Σολομών χάνει παράδες.

ΑΓΛΑΪΑ Ναι, αλλά, αν εγώ αφήσω άλλες μου δουλειές κι έρθω για τη δική σου, χάνω εγώ παράδες... Κατάλαβες;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... καταλαβαρδούγκος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι διάλο λένε τόση ώρα, ρε; Το μεσανατολικό θα λύσουνε πρωί-πρωί;

ΑΓΛΑΪΑ Τότε θά έρχομαι, όπως είπαμε, μέρες και ώρες που μπορώ.

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... να δίνει εσένα παραπάνω παράδες;

ΑΓΛΑΪΑ Αλλού είναι το πρόβλημα: τι θα κάνω εγώ, όταν τελειώσει η δική σου δουλειά... αν έχω αφήσει τις άλλες, δεν θα με παίρνει κανείς πια.

ΕΒΡΑΙΟΣ (Λυπημένος). Εχέ... καταλαβαρδούγκος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε, μυστήρια πράματα!..

ΑΓΛΑΪΑ Κοίταξε... εκείνο που μπορώ να κάνω, τώρα που λείπει κι ο άντρας μου, είναι να μένω μια-δυο ώρες παραπάνω... Ε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέεε... έρκεσαι λίγκο πιο πριν... φεύγκεις λίγκο πιο μετά... πάει καλά... Ε; Έλα... εσύ λέει εμένα: ναι! Εσύ λέει: ναι...

ΑΓΛΑΪΑ Τι να κάνω; Θα κάνω ό,τι μπορώ... Άντε στο καλό.

ΕΒΡΑΙΟΣ Πάω... πάω δουλειά μου... Εσύ έρθει μετά. Ταμάμ; Αντίος!.. (Στρέφει, προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΑΓΛΑΪΑ Εντάξει. Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι γίνεται, ρε μαλαγάνα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ματάκια μου, τι να 'πώ... ούτε που κατάλαβα τίποτα! Αλλά, για σώπα!.. Άλλος ακούγεται...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ανοίξαν' οι δουλειές μας!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται χορεύοντας από την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται από πριν δημοτική μουσική). Αχάει! Λάλα το, πουλί μ', λάλα το... (Σφυρίζει κλέφτικα). Άει, κι λαμπάδιασα, ου έρμος!.. Ὀοοχ-όπ'!.. Ὀμπλατς!.. Ω, μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ματάκια μου... χαρούλες σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εμένα ή εσένα; Για να 'δούμε.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Η μουσική σταματάει). Ουρέ, δεν τ' αφήνεις, Γιώργαρε, τα γλεντοκοπίσματα, από 'χεις πουλλά να κάμεις, τρουμάρα σ'... (Στρέφει προς την καλύβα και φωνάζει δυνατά). Πού είσι, ουρέ Καραγκιόζη!.. (Σφυρίζει κλέφτικα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εδώ... (Το κόβει). Ωχ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σιγανά χωρίς να φαίνεται). Σκάσε, βρε... τρομάρα να μη σού 'ρθει!..

ΑΓΛΑΪΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Α... καλώς τον

Μπαρμπαγιώργο... Δεν είν' εδώ ο Καραγκιόζης...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Δεν είναι;

ΑΓΛΑΪΑ Όχι!.. Ο Καραγκιόζης πάει ταξίδι με τον Χατζηαβάτη...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ξέρου... ξέρου. Μου τό 'χει ειπωμένου. Μα... 'έ' 'ν' πολλή ώρα, απ' σαν να τουν αγρίκησα, μωρ' νύφη... Μμ;

ΑΓΛΑΪΑ Μα, τι μου λες; Είναι φευγάτοι απ' τα χαράματα!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μέσ' στη μύτη μ', Κύριε!.. Ας είναι... Απ' λες, ιέτσι πέρασα να ιδώ αν έφυγε, γιατί αυτούνος λέει και ξιλέει... κι απέ ταχιά απ' θέ' να ματάρθου... θα φέρου, μαθές, και τίποτις φαγώσιμα για τα κούτσικα και για τα λόγου σ'. Αχά;

ΑΓΛΑΪΑ Νά 'σαι καλά, Μπαρμπαγιώργο!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει γεια σ'!.. (Στρέφει προς το σπίτι).

ΑΓΛΑΪΑ Στο καλό να πας. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αυτός πρέπει να ήρθε να ιδεί αν φύγαμε... ξέρεις τι κερατόβλαχος είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Για σταμάτα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι είναι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Στο μεταξύ προχωράει προς το σπίτι και, όταν πλησιάσει, σφυρίζει με διπλό και συνεχόμενο σφύριγμα βοσκού).

ΚΟΠΕΛΑ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του σπιτιού). Καλέ... ο Μπαρμπαγιώργος!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γεια σ', ουρέ τοούπρα!.. Τι μ' κάν'ς... καλά ειμ' ιγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε, το βλάχο!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δεν ντρέπεται λιγάκι!..

ΚΟΠΕΛΑ Καλά είμαι κι εγώ... καλά είσαι κι εσύ!.. Αλλά πώς από 'δώ πρωί-πρωί; Βράδυ αργά είχαμε 'πει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Προγραμματισμένες δουλειές, Χατζατζάρη... Αμέεε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Το παλιοκόριτσο...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Απού λες, καλό μ'... είχα μια δουλούλα εδώ ε... παραπέρα... όπου 'ξάφνου λέου ατός μ': ουρέ, δεν πάου κατά 'κείνου 'κεί

το κούτσικου, απού τ' αποθύμησε, μαθές, το φυλλοκάρδι μ'; Κι νά 'μαι!..

ΚΟΠΕΛΑ Και νά 'σαι...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Έκαμες, μωρή, χαρές, απού μ' είδες... άσα;

ΚΟΠΕΛΑ Αμέ, πώς δεν έκανα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ιέτσ'... ιέτσ'!.. Κι απ' λες, του βράδυ, ασά... θα ματάρθου 'σια 'δώ... Βέβαια!.. Θα σ' φέρου κι μια σηκωταριά... να τη φας, ιέτσ' να γιομίσεις κουμμάτ', γιατί είσι μπιτ' αχαμνούλι... Μμ;

ΚΟΠΕΛΑ Ό,τι 'πείς εσύ, Μπαρμπαγιώργο!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ιέτσ'... ιέτσ'!.. Άει, γεια σ' τώρα... κι του βράδ' τα ματαλέμε... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΟΠΕΛΑ Γεια!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τώρα, ρε Χατζατζάρη, είμαστε τρία-ένα ή τρία-δύο; Ο βλάχος... σαν να τό 'χει δίπορτο. Ε; Τι λες κι εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σώπα... κι άλλος!..

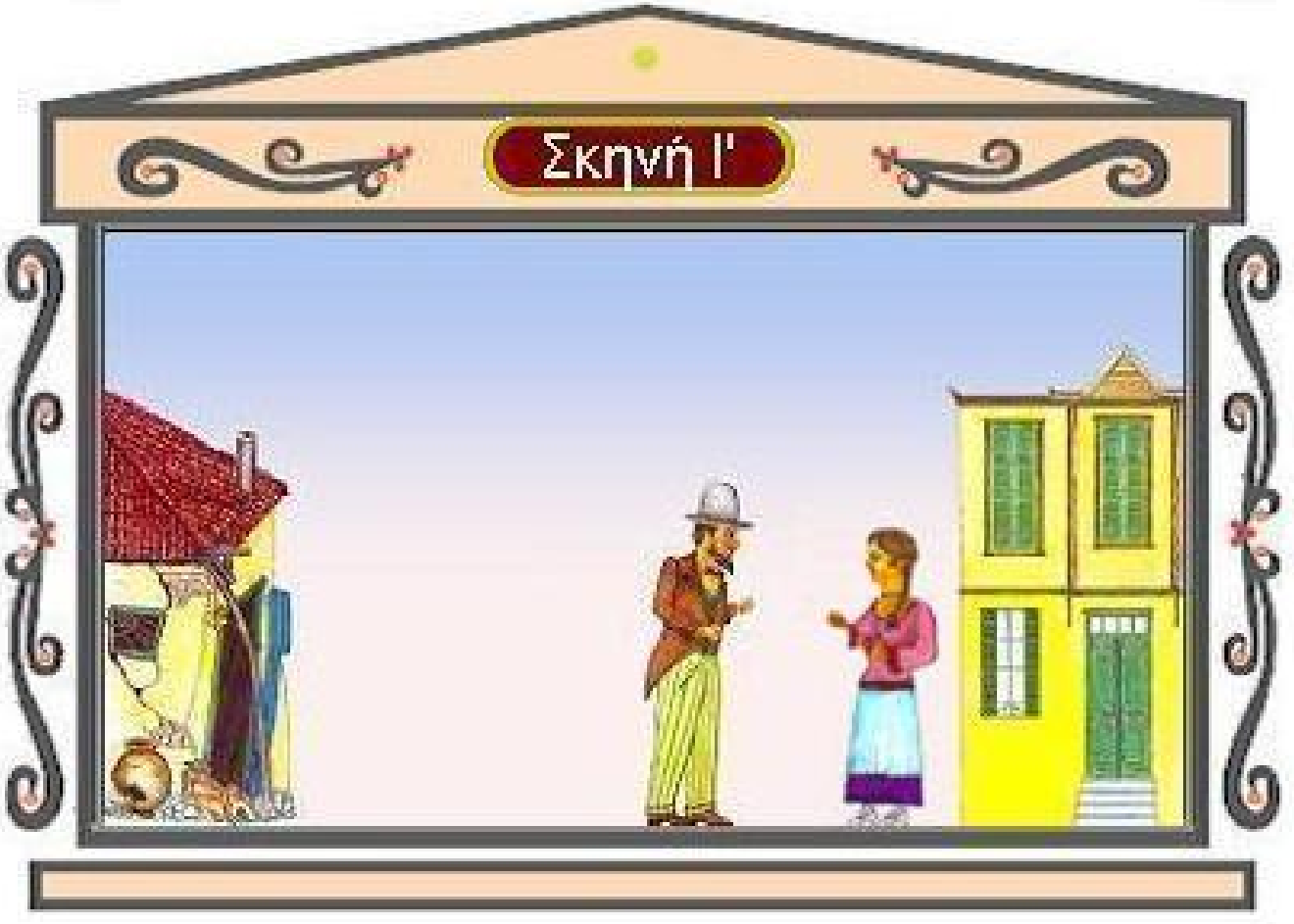

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ από πριν ακούγεται μουσική από Ζακυνθινή καντάδα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά... ο Νιόνιος!.. Όχι, που δεν θα 'ρχότανε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ο παλιολιμοκοντόρος!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Μόλις σταματήσει η μουσική, σιγοτραγουδάει). Λαμ-λαμ-λαρό... λαρι-λαρά... λαρι-λαρό... (Φωνάζει). Ωωώ... πού 'σαι άνθος τση λεμονίας, άνθος τση πορτοκαλίας, άνθος τση νεραντζίας;

ΚΟΠΕΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Καλέ!.. Αχ, ο Σιορ-Διονύσιος.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Γιατί άργησες να προβάλεις, άστρο τση αυγής... (με οίστρο) ήλιε μου;

ΚΟΠΕΛΑ Μα, δεν ήταν νά 'ρθεις τώρα... Απομεσήμερο δεν έχουμε 'πεί;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναίσκε, φως των ομματιών μου!.. Ναίσκε, ψυχή τση ψυχής μου. Ναίσκε! Μα, ξέρεις... δεν το άντεξα, ο πόβερος, τζόγια μου!

ΚΟΠΕΛΑ (Εύθυμα). Το ποιο, καλέ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Το να ξέρω, φιόρο μου, πως είσαι εδωπά σόλο ούλη τη μέρα και να μην αριβάρω γι' ακομπανιαμέντο. Εκατάλιαβες; Αυτό...

ΚΟΠΕΛΑ Ωραία που τα λες!.. Όμως εγώ τώρα πρέπει να τελειώσω κάτι δουλειές που έχω, για να είμαι εύκαιρη μετά που θα ξανάρθεις. Εντάξει;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Παναπεί, να φύγω;

ΚΟΠΕΛΑ Ναι, ναι... κάνε μου τη χάρη. Θα τα 'πούμε μετά... Έτσι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Έτσι, άγγελέ μου!.. Έτσι, ολόγιομο φεγγάρι μου!.. (Σε άλλο τόνο). Α... δε σου τό 'πα... δε σου τό 'πα!.. Έχω παραγγείλει, απού λιες, κι έναν ψάρακα, να!.. Να τόνε κολατσίσουμε και να τον ευχαριστηθούμε. Εκατάλιαβες;

ΚΟΠΕΛΑ Α... ωραία!.. Γεια σου τώρα... (Στρέφει και εξέρχεται προς

την πλευρά του σπιτιού).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Γεια σου, φιόρο μου! Γεια σου, μπουγαρίνι μου!.. (Στρέφει, προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πάει κι αυτός... Κανένας άλλος; (Διαλαλεί χαμηλόφωνα). Για ορίστε... για περάστε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται χαμηλόφωνα κι αυτός). Ναι... ναι... Καμαρώστε και θαυμάστε... (Με πίκρα). Πω πω... ρεζιλίκια! Πω πω... ντροπές μου!.. (Σε άλλο τόνο). Ποιος να μου τό 'λεγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έλα μου, ντε!.. Ποιος; Τρομάρα στα μπαζάκια σου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ματάκια μου... ή που θα την σκοτώσω... ή που θα πάω να σκοτωθώ... Ή και τα δύο!.. Πρώτα θα την σκοτώσω... και μετά θα πάω να σκοτωθώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έεε... ψυχραιμία!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλά, εσένα δεν σε νοιάζει που κουβέντιαζε η Αγλαΐα πόση ώρα με τον Εβραίο τον Σολομών;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Την είδες τη σιχαμένη; Τι διάλο λέγανε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πω πω πω, ματάκια μου... κι άλλος πηγαίνει.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και αργά-αργά προχωράει προς το σπίτι τραγουδώντας φάλτσα). Σουμιώτισσα, Σουμιώτισσα... πότε 'α πας την Πάτλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ο Κολητήρης!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πού 'χω δυο μέρες νηστικό, Σουμιώτισσα... και μού 'πιασε... (Πλησιάζει στο σπίτι και φωνάζει). Πού 'σαι, μωρή αυτούλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε... Χα! Άει στο διάλο... Λες να συμπεθερέψουμε, Χατζατζάρη; Ε, ρε, γλέντια... (Γελάει). Χα, χα, χα, χα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γελάς, βρε, με τα χάλια μας; Δεν πάμε, λέω εγώ, καλύτερα κι οι δυο κατά το μόλο;

ΚΟΠΕΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Τι θέλεις εσύ, μικρούλη; Γιατί δεν πήγες στο σχολείο;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Έτσι μου... δεν θέλω...

ΚΟΠΕΛΑ Μπα... και γιατί δεν θέλεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εγώ θέλω να παίξουμε...

ΚΟΠΕΛΑ Μαζί; Δεν γίνεται.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Γιατί δεν γίνεται;

ΚΟΠΕΛΑ Γιατί εγώ είμαι μεγάλη κι εσύ μικρούλης. Πρέπει να πας στο σχολείο, να μάθεις γράμματα και να μεγαλώσεις... Εντάξει; Άντε, λοιπόν.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Πειραγμένος). Ναι, ε; 'Εν είμαι 'γώ μικρός... (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας). Μικρό ειν' το μάτι σου...

ΚΟΠΕΛΑ (Στρέφει και εξερχόμενη προς την πλευρά του σπιτιού). Χα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Συμπέθερε... μάλλον δε... δεν στέριωσε το πράμα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Για σώπα... κάτι ακούγεται πάλι.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ. Προχωράει αργά και μόλις η μουσική σταματήσει , χτυπάει την πόρτα του σπιτιού και μετά κάνει λίγο πίσω). Για να ιδούμε: εδώ η μικρή... θα είναι πιο καλή μαζί μου τώρα που είναι μόνη;

ΚΟΠΕΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Καλημέρα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... Καλή σου μέρα, καλή μου!.. Ήρθα να σε πάρω να πάμε για μια εβδομάδα στην πρωτεύουσα. Θα περάσουμε ωραία!.. Τι λες;

ΚΟΠΕΛΑ Αχ... δε... δεν γίνεται... ο μπαμπάς λείπει ταξίδι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κάτι έλεγες, Χατζατζάρη, τις άλλες για Ελληνοτουρκική φιλία... Κατά τα άλλα... υπεράνω η...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Γι' αυτό έλεγα... αλλά, εντάξει... μια άλλη φορά... Ε; Γεια σου!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΟΠΕΛΑ Αντίο!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μάλισταασα... (Σιγή). Αυτά... Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αυτά. Χμ! Ποιος να μου τό 'λεγε; (Μικρή σιγή). Αλλά και η Αγλαΐα, να κουβεντιάζει τόση ώρα με το...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Δουλειά σου εσύ... κι έχεις μπόλικη με την υπεράνω... Α!.. (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού, ενώ ο Χατζηαβάτης ακολουθεί. Στρέφει προς αυτόν). Λοιπόν... Χατζατζάρη μου, τώρα λέω εγώ... να πάμε σπιτάκι μας... για να ιδούμε και τι θα κάνουμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι. Και να τους 'πούμε ότι δεν είχε καράβι, έτσι; Άντε, γειά!.. Πάω... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... γεια! (Στο κοινό). Εδώ, φίλοι μου... η παράσταση μας ''ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ,,... έλαβε τέλος. Γεια σαασας!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού).
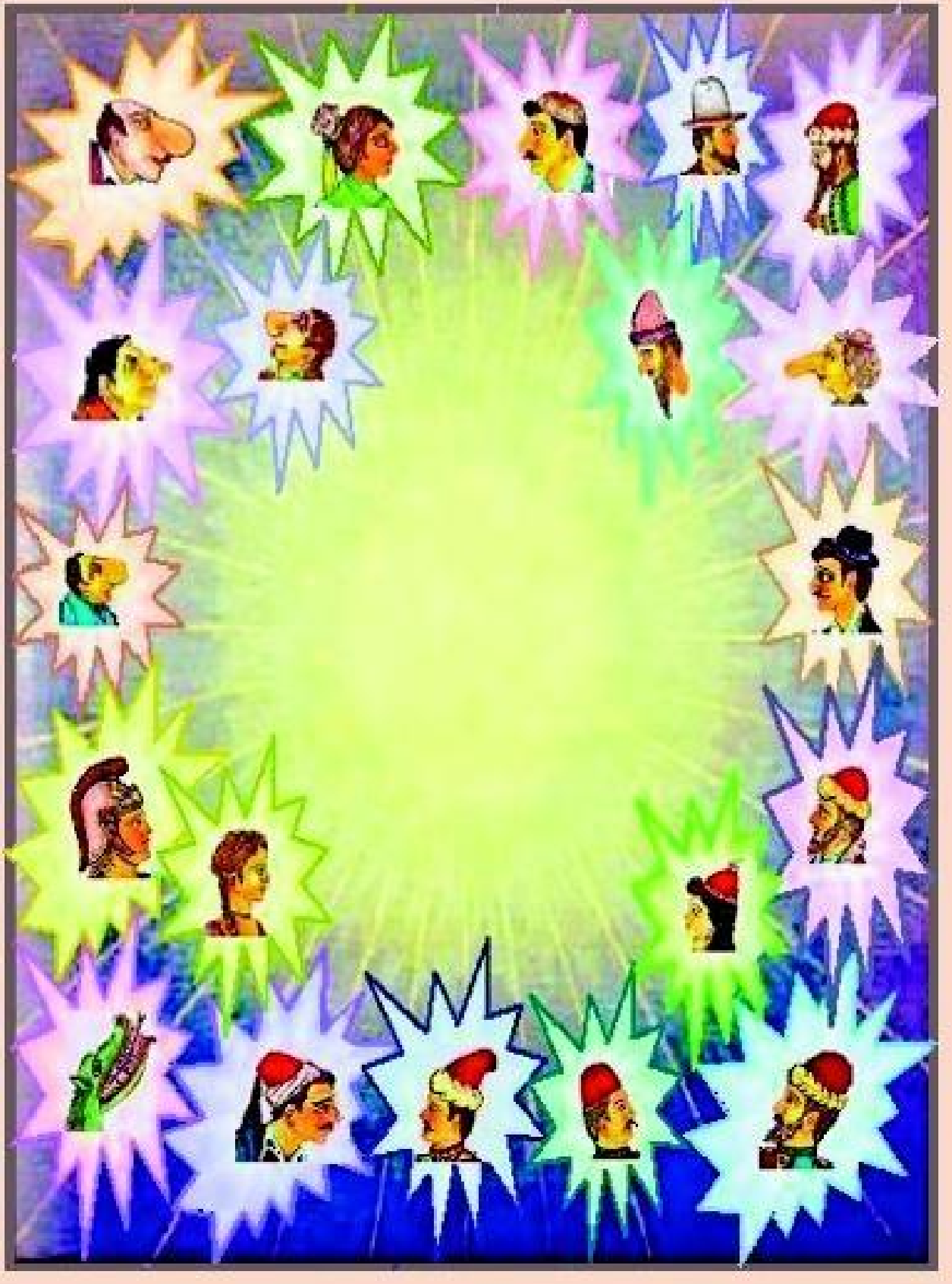
ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ